

Leyre Ortega Huguet

Les perspectives dels/les mestres sobre l'ús de peces soltes com a recurs didàctic a les aules d'Educació Infantil (0-6)



TREBALL FINAL DE GRAU
Universitat de Barcelona
Facultat d'Educació

Grau de Mestre d'Educació Infantil

Tutora: Ann E. Wilson-Daily
Curs 2023-2024
Barcelona, 6 de juny, 2024

Modalitat A
Àmbit Tematic: 1. Procès educatiu i d'aprenentatge a l'etapa d'Educació Infantil

Resum

El present treball tenia com a objectiu conèixer les perspectives dels i les mestres d'educació infantil en relació a l'ús de peces soltes com a recurs didàctic a les aules d'infantil. Per a l'estudi s'han realitzat 7 entrevistes a mestres d'educació infantil que exerceixen o han exercit en aules amb infants entre 0 i 6 anys. A més s'ha dut a terme una triangulació posterior amb estudis ja publicats en relació a les peces soltes que mostren que aquest recurs basat en el joc lliure amb material inespecífic, tant natural com manufacturat, permet a l'infant adquirir molts aprenentatges a través del joc. Els resultats han mostrat coincidències entre les perspectives de les mestres i la literatura trobada en relació als beneficis observats. Però alhora també s'han plantejat nous aspectes a considerar en relació a l'ús de les peces soltes a l'aula com poden ser en primer lloc, si és o no un recurs inclusiu que pugui ser utilitzat per tots els infants de l'aula independentment de les seves característiques, així com la seva adaptabilitat a tots els infants. En segon lloc, si és un recurs que fomenta la sostenibilitat o no, ja que en tractar-se de materials de l'entorn pot permetre la reutilització i el reciclatge d'objectes ja existents per tal de reconvertir-los en vehicle d'aprenentatge. Finalment, s'ha identificat segons les perspectives de les mestres, un augment de l'ús de la terminologia "peces soltes" derivat de la moda, però tot i això s'ha vist que ja era un recurs existent i aplicat a les aules d'infantil.

Paraules clau. Peces soltes; Material inespecífic; Perspectives dels/les mestres; Recurs didàctic, Educació Infantil.

Resumen

El presente trabajo tenía como objetivo conocer las perspectivas de los y las maestras de educación infantil en relación al uso de piezas sueltas como recurso didáctico en las aulas de educación infantil. Para este estudio se han realizado un total de 7 entrevistas a maestras de educación infantil que ejercen o han ejercido en aulas con niños y niñas entre 0 y 6 años. Además se ha realizado una triangulación posterior con estudios ya publicados en relación a las piezas sueltas que muestran que este recurso basado en el juego libre con material inespecífico, tanto natural como manufacturado, permite a los niños y niñas adquirir numerosos aprendizajes a través del juego. Los resultados han mostrado coincidencias entre las perspectivas de las maestras y la literatura encontrada en relación a los beneficios observados. A su vez también se han planteado nuevos aspectos a considerar en relación con el uso de este recurso como pueden ser en primer lugar, si es un recurso inclusivo que pueda ser utilizado por todos los niños y niñas del aula independientemente de sus características, así como su adaptabilidad a ellos y ellas. En segundo lugar, si es un recurso que fomenta la sostenibilidad o no, ya que al tratarse de materiales del entorno, permite la reutilización y el reciclaje de objetos ya existentes para transformarlos en herramientas de aprendizaje. Finalmente, se ha identificado, según las perspectivas de las maestras, un aumento del uso de la terminología "piezas sueltas" derivado de la moda, aun así se ha podido ver que ya era un recurso existente y aplicado en las aulas de infantil.

Palabras clave. Piezas sueltas; Material inespecífico; Perspectivas de los/las maestros/as; Recurso didáctico, Educación Infantil.

Abstract

The aim of this study was to find out the perspectives of early childhood education teachers in relation to the use of loose parts as a teaching resource in early childhood education classrooms. For this study, a total of 7 interviews were conducted with early childhood education teachers who work or have worked in classrooms with children between 0 and 6 years old. In addition, a subsequent triangulation has been carried out with studies already published in relation to the loose pieces that show that this resource based on free play with unspecific material, both natural and manufactured, allows children to acquire numerous learning experiences through play. The results show that the teachers' perspectives and the literature found coincide in relation to the benefits observed. At the same time, new aspects to consider in relation to the use of this resource have also been raised, such as, firstly, whether it is an inclusive resource that can be used by all children in the classroom regardless of their characteristics, as well as its adaptability to them. Secondly, whether it is a resource that promotes sustainability or not, as it is made of materials from the environment, it allows reusing and recycling existing objects to turn them into learning tools. Finally, according to the teachers' perspectives, an increase in the use of the terminology "loose parts" derived from fashion, even though it has been seen that it was already an existing resource and applied in early childhood classrooms.

Key words. Loose parts; Non-specific material; Teachers' perspectives; Teaching resource, Early Childhood Education.

Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS)

En relació amb l'objectiu principal, l'**ODS 4: Educació de qualitat**, segons la literatura disponible, a través de l'ús de Peces Soltes a l'aula s'ofereixen experiències educatives dinàmiques, creatives, inclusives i sostenibles, ja que és un recurs manipulatiu, sovint simple i l'ús que se'n fa depèn completament de l'infant. A banda sovint es fomenten situacions de joc col·laboratives que poden convidar a que tots els infants en formin part independentment de les seves característiques.

A més a més, tenint en compte que una de les bases de l'educació de qualitat és en part la reflexió crítica, com a mestres hem de saber què fem, per què ho fem i quins beneficis té per als infants. Per aquest motiu és important tenir en compte la perspectiva dels mestres, a través de la reflexió i de preguntar-se per què s'està fent el que s'està fent, es fomenta una millora contínua.

Pel que fa al segon objectiu relacionat amb aquest treball, l'**ODS 11: Ciutats i comunitats sostenibles**, és important que la consciència i la necessitat de preservar el nostre entorn estiguin presents, entendre el món que ens envolta, l'entorn i els seus elements com a vehicle d'aprenentatge és fonamental. A banda, a través de l'aprenentatge amb elements de l'entorn els infants prenen consciència del món que els envolta, entenent el conjunt d'elements que el formen com un tot. En el context actual és molt important posar el focus en els elements o materials que aportin experiències d'aprenentatge riques, l'educació ha de ser sostenible si es vol fomentar una societat i un futur sostenibles. Un dels pilars de la metodologia de les peces soltes és l'educació ambiental, les peces soltes més interessants són les que trobem al nostre voltant cada dia, a la natura, a les ciutats, als camps i en els espais més desfavorits, que són en definitiva les peces soltes més sostenibles (Nicholson, 1972).

Finalment, en relació al tercer objectiu, l'**ODS 12: Producció i consum responsables**, molt lligat a l'objectiu anterior, en aquest treball es tracta el recurs de les peces soltes i, en definitiva l'aprenentatge a través de material inespecífic. Utilitzar elements sovint naturals, presents a l'entorn dels infants, o bé materials reciclats o reutilitzats donant-los una segona vida, obre la porta a que materials que sovint no es consideren puguin ser utilitzats com a vehicle d'aprenentatge, fomentant la pràctica sostenible dins dels contextos educatius i propers a l'infant.

Índex

Introducció.....	1
Metodologia	3
Mostra	3
Recollida de dades	4
Instrument(s) de recollida de dades.....	4
Procediment d'anàlisi de dades.....	8
Resultats.....	8
Discussió.....	16
Conclusions i recomanacions pràctiques.....	19
Agraïments	21
Refèrencies bibliogràfiques.....	22
Annexos.....	23
Annex I. Full de consentiment informat facilitat als i les participants	24
Annex II. Transcripcions de les entrevistes realitzades.....	25
Annex III. Documentació del procés d'anàlisi de dades sistemàtic.....	49

Introducció

El joc té un paper crucial durant la infància i ocupa gran part del temps no estructurat dels infants (Haight, 1993, citat per Cankaya, et al. 2023). Durant el joc, els infants interactuen amb els elements físics i socials de l'entorn, descobrint reptes i provant noves habilitats. Això millora el desenvolupament, la salut i el benestar infantil (Knox i Mailloux, 1997, citat per Dauch, 2018). L'aprenentatge basat en el joc promou la preparació i els resultats acadèmics (Golinkoff i Hirsch-Pasek, 2008, citat per Dauch, 2018), és per això que tal com esmenta Schaaf i Burke (1997, citat per Dauch, 2018) és important optimitzar l'entorn on juguen els infants.

El joc de peces soltes és una forma destacada de joc que, segons Cankaya, et al. (2023), molts estudis i mestres avalen explícitament per al desenvolupament cognitiu (per exemple, el pensament divergent, la resolució de problemes). Aquesta metodologia es basa en la teoria desenvolupada per Nicholson (1972) on s'esmenta que les peces soltes poden ser qualsevol recurs o objecte de l'entorn que l'infant pot fer servir de forma oberta, combinant-les entre elles fent ús de la imaginació i la creativitat. Les peces soltes es poden transformar en allò que els infants desitgin (Akar i Avci, 2017) i ofereixen als infants l'oportunitat de resoldre problemes, cometre errors, establir connexions i crear en un entorn segur (Sear, 2016).

És únic entre els tipus de joc perquè ofereix un pensament i possibilitats infinites (Akar i Avci, 2017), els infants poden combinar diferents tipus de joc amb materials manufacturats com rodes, anelles de fusta o flameres de metall i materials naturals, com ara pedres, pals o fulles en un sol fet (Cankaya, et al. 2023). A més a més Veselack et al. (2015, citat per Gull et al., 2019) esmenta la importància de les parts soltes naturals per als infants ja que els elements naturals poden ser qualsevol cosa (Kiewra i Veselack, 2016, citat per Gull et al., 2019). Això facilita als infants experiències més pròximes a la natura, el que resulta un entorn ideal per al joc creatiu, que pot suposar una major obertura cognitiva en l'adulthood (Snell et al., 2020)

A través de l'ús d'aquesta metodologia s'ofereix un aprenentatge actiu, basat en el joc i que estimula la creativitat, la imaginació, el descobriment i porta als infants a fer-se preguntes i a analitzar l'entorn que l'envolta a través de diversos sentits, el que l'ajuda en la creació d'estructures mentals (Akar i Avci, 2017). Seguint amb això, segons Ginsburg (2015, citat per Gull et al., 2019) aquest tipus de joc lliure

actiu permet als infants dirigir la seva pròpia investigació, mostrar creativitat i demostrar la comprensió de diverses habilitats cognitives, socials i emocionals.

Hi ha un interès global creixent pel joc de peces soltes per enriquir les experiències interiors dels infants per motivar l'experimentació i l'aprenentatge, aquest joc pot incloure una gran varietat de materials amb moltes possibilitats que segons Cankaya, et al. (2023), ofereixen als infants més oportunitats per aprendre i desenvolupar noves habilitats.

No obstant, segons Cankaya, la investigació sobre peces soltes és limitada, i donada la popularitat d'aquest recurs, és important que famílies i professionals de l'educació puguin tenir a l'abast l'evidència més actual per tal d'acompanyar el desenvolupament dels infants, donant suport al seu aprenentatge i creixement cognitiu a través de l'ús de peces soltes (Barnett, 2015 citat per Cankaya, et al. 2023). Aquest fet, tal com diu Gull et al. (2019), permet una major implementació, converses més profundes i desenvolupament professional al voltant del tema, oferint a qui envolta la infància una gamma més àmplia d'experiències relacionades amb l'ús de peces soltes i una implementació molt més eficient. A més a més són limitats els articles que s'han trobat en relació als possibles beneficis o inconvenients de l'ús d'aquesta metodologia a les aules d'Educació Infantil.

Aquest treball es centra en la perspectiva dels i les mestres en relació a l'ús de peces soltes a l'aula d'educació infantil, ja que segons Spencer et al. (2019), els i les mestres influeixen en la manera com els infants interactuen amb l'entorn de joc. Tenir en compte la perspectiva dels i les mestres en l'ús de peces soltes ajuda a identificar reptes i barreres del seu ús i com es poden superar, així com promoure i facilitar la tasca d'altres docents i educadors en relació a l'ús de peces soltes a l'aula (Spencer et al., 2019).

Pel que fa als objectius que es plantegen i es pretenen assolir amb aquest treball són els següents:

1. Identificar segons les perspectives dels i les mestres d'infantil (0-6) els beneficis en el desenvolupament dels infants amb l'ús de peces soltes.
2. Analitzar les raons o motius pels quals els i les mestres d'infantil (0-6) utilitzen aquest recurs didàctic segons les seves perspectives.
3. Triangular les perspectives dels i les mestres d'infantil (0-6), i els estudis, investigacions o articles envers a l'ús de peces soltes a l'aula.
4. Definir segons les perspectives dels i les mestres si aquest tipus de recurs o metodologia ja s'utilitzava a les aules o bé si és un concepte o metodologia que s'ha implementat de forma recent.

Metodologia

Mostra

Pel que fa a la mostra, s'han realitzat un seguit entrevistes personals a mestres, concretament set, sis en actiu i una d'elles jubilada. D'entre aquest grup hi ha mestres d'ambdòs cicles (0-3) i (3-6), algunes d'elles només han exercit o exerceixen a la primera etapa, d'altres només a la segona i d'altres a les dues. En relació als centres, aquests són de titularitat diversa, hi ha escoles de titularitat pública, concertada i privada, concretament un dels centres és religiós, un altre és una escola internacional i també hi ha una escola que treballa amb una pedagogia alternativa, sis d'ells són de Barcelona o de l'Àrea Metropolitana i un d'ells és de Lleida. Pel que fa a l'ús del recurs, totes utilitzen o han utilitzat alguna vegada aquest material, tot i que dues d'elles no l'han utilitzat sota el nom de peces soltes.

La mostra seleccionada tracta d'un mostreig no probabilístic, una mostra de conveniència per accessibilitat. Alguns dels participants són mestres amb els quals hi ha contacte directe i d'altres es té accés a través d'un mostreig de tipus bola de neu amb un informant clau proper que proporciona els contactes (Rodríguez-Gómez, 2017).

Taula 1. *Perfil sociodemogràfic dels participants entrevistats a l'estudi.*

Participant	En actiu?	Etapa	Zona	Titularitat de l'escola	Fa ús del recurs?	Tipus d'entrevista
1	Si	0-3 i 3-6	Àrea Metropolitana de Barcelona	Pública	Sí	Trobada en persona
2	Si	0-3	Barcelona	Pública	Sí	Trobada en persona
3	Si	3-6	Àrea Metropolitana de Barcelona	Concertada	Sí	Trobada en persona
4	No	3-6	Àrea Metropolitana de Barcelona	Privada	Sí*	Trobada en persona
5	Si	0-3 i 3-6	Àrea Metropolitana de Barcelona	Pública	Sí	Trobada en persona
6	Si	0-3 i 3-6	Lleida	Pública	Sí	Videotrucada amb enregistrament

7	Si	3-6	Àrea Metropolitana de Barcelona	Privada	Sí*	Trobada en persona
---	----	-----	---------------------------------	---------	-----	--------------------

Nota. *Fan o han fet ús del material o del recurs però no sota el nom de peces soltes.

Recollida de dades

Pel que fa a la proposta de recollida de dades, es proposa fer una sèrie d'entrevistes orals, ja siguin de modalitat presencial o online a través de videotrucada. Com menciona Roigé, aquesta mena d'entrevistes seguirà el model d'una conversa entre iguals i no d'un intercanvi formal de preguntes i respostes. De totes maneres es proposa fer una sèrie d'entrevistes de modalitat semidirigida guiades per una sèrie de preguntes a tall d'orientació de la entrevista. D'aquesta manera les respostes no es limiten a una pregunta tancada, sinó que permetrà incloure més informació en la resposta fent que aquesta sigui més completa (Roigé et al., 1999).

Les entrevistes orals es duran a terme de forma presencial o bé en format online, en funció de la disponibilitat de la persona entrevistada. A més es durà a terme un enregistrament d'àudio d'aquestes entrevistes per tal de poder fer un bolcatge escrit més complet de forma posterior i evitar que es perdi informació. A banda, per tal de facilitar més informació als participants i per poder dur a terme el posterior bolcatge i l'enregistrament esmentat, es facilitarà als participants un full de consentiment informat ([vegeu annex I](#)).

Instrument(s) de recollida de dades

Taula 2. Llegenda sobre la correspondència de les preguntes de l'entrevista.

General	Coneixen el recurs	No coneixen el recurs

Taula 3. Preguntes i justificacions de l'entrevista.

Pregunta	Justificació	Destinatari
1. Em podries explicar una mica sobre la teva formació?	Preguntes de descripció sociodemogràfica	

<p>2. Explica'm a quins centres o etapes has treballat i quants anys portes exercint de mestra</p>	<p>Preguntes de descripció sociodemogràfica</p>	
<p>3. M'agradaria saber quina és la teva visió sobre el joc, com l'enfoques? O com creus que ha de ser el joc a l'etapa d'infantil?</p>	<p>Tal com diu Becwith et al. (1994, citat per Cankaya et al., 2023) el joc infantil ha poder proporcionar una obra o resultat el major complexos possible, ja que d'aquesta manera tindrà un major impacte en el desenvolupament de l'infant.</p>	
<p>4. A la teva aula quins tipus de materials utilitzes més o quins t'agrada utilitzar?</p>	<p>És important que les escoles i els mestres ofereixin materials i oportunitats d'alta qualitat per a que els infants hi participin, per això s'ha de tenir molt presents els tipus de materials que s'ofereixen a l'aula. Diversos estudis, com per exemple Powell (2007) i White (2013, citat per Gibson et al., 2017) recolzen que la qualitat de l'entorn del joc influeix en el gaudi i els beneficis que els infants obtenen de l'estona del joc.</p>	
<p>5. Com a mestra consideres que és important incloure o proposar el joc no estructurat a les aules d'infantil? Per què?</p>	<p>El recurs de les peces soltes es fonamenta en el joc no estructurat i, per tant és necessari saber si els participants inclouen o no aquest tipus de joc a les aules. Segons Pellis et al. (2007, citat per Gibson et al., 2017) el joc no estructurat és crucial per al desenvolupament dels infants, permet als nens espai per triar i crear les seves pròpies activitats lúdiques, pendre decisions i experimentar conseqüències. A més permet el desenvolupament de la independència i l'autorregulació emocional/conductual.</p>	

<p>6. Has sentit a parlar sobre el recurs de les Peces Soltes?</p>	<p>Per tal de poder fer les preguntes següents de forma més acurada, és important saber el grau de coneixement que té cada participant sobre aquest recurs. Segons Cankaya et al. (2023) es tracta d'un mitjà per millorar la qualitat de l'oferta del joc maximitzant les oportunitats per als nens dirigits. Tal com diu Gull et al. (2019) les peces soltes són un joc infantil amb materials oberts i interactius no destinats inicialment al joc que es poden manipular sense límits, ofereix complexitat i l'opció de combinar diferents tipus de joc.</p>	
<p>6.1.1. Quan les vas conèixer?</p>	<p><i>La teoria de les peces soltes</i> va ser impulsada Nicholson (1972), malgrat això, tal com exposa Cankaya et al. (2023), no ha sigut fins recentment que s'ha donat a conèixer de forma més àmplia. Per això, per poder determinar si el seu ús s'ha popularitzat entre els mestres de forma recent, és significatiu saber quan el van conèixer.</p>	
<p>6.1.2. Has realitzat alguna formació específica sobre les Peces Soltes?</p>	<p>Segons Spencer et al. (2019), és important tenir en compte la formació dels docents en relació amb les peces soltes per tal de poder implementar-les de forma més còmode a les aules posant també atenció als reptes o barreres que es poden trobar i com superar-los.</p>	
<p>6.1.3. Utilitzes aquest recurs a la teva aula? Què et va portar a implementar-lo?</p>	<p>Segons Spencer et al. (2019), en la seva majoria es destaca l'ús per una raó principal, la seva poca o cap instrucció, ja que el joc de peces soltes permet als infants crear les seves pròpies experiències de joc sense materials que el predeterminin.</p>	

6.1.4. Com a mestra quins beneficis consideres que té l'ús de peces soltes en aquesta etapa? (En el primer cicle, en el segon o en ambdós)

Diversos estudis han explorat aquests beneficis d'entre els quals destaquen els cognitius i socioemocionals, com ara la felicitat a l'escola, els beneficis socials com el joc exploratori, creatiu i dramàtic millorat. Així com beneficis en relació a la imaginació, la creativitat la determinació i la resiliència, el desenvolupament de la independència i la confiança, així com la construcció de relacions i lideratge (Spencer et al., 2019).

A través de la perspectiva dels mestres s'ha pogut detectar altres beneficis com la millora del comportament social i acadèmic, millores en l'autoestima, la confiança, la inclusió social i la felicitat, juntament amb les reduccions de l'avorriment i l'agressivitat associades al temps de joc (Gibson et al., 2017).

6.1.5. T'ha funcionat en la majoria de grups amb els quals ho has utilitzat?

És rellevant observar si els materials o propostes són atractives per a tots o la majoria dels infants de l'aula. En aquesta línia, tal com diu Neill (2013, citat per Spencer et al., 2019), s'ha observat que els infants preferien jugar amb parts soltes que jugar amb joguines estructurades.

6.1.6. Creus que l'ús de les peces soltes ha augmentat en els últims anys o que ja fa anys que s'utilitza?

Tot i que la *Teoria de les peces soltes* (1972) va ser publicada fa més de mig segle, segons Beaudin (2021, citat per Cankaya, 2023), hi ha un interès global creixent pel joc de peces soltes i es destaca que aquest ha crescut en els últims anys amb l'objectiu d'enriquir les experiències interiors dels infants així com per motivar l'experimentació i l'aprenentatge.

6.2.1. Utilitzes algun material similar? Per quin motiu?

Són materials oberts amb els quals l'infants pot realitzar l'activitat que prefereixi en cada moment, no tenen un objectiu ni una finalitat concreta. Entre els motius pels quals és positiu utilitzar aquest tipus de material es troben: l'adaptació al moment evolutiu, l'interès de l'infant i l'adaptació autònoma o el fet de promoure el pensament i l'autonomia (Toldi, 2018).

6.2.2. Creus que l'utilitzaries a la teva aula?

Tal com diversos estudis indiquen, és important que els educadors promoguin experiències equilibrades i diversitat de materials per a promoure diferents tipus de joc que fomentin el desenvolupament global, promovent experiències d'aprenentatge holístiques. (Cankaya et al. 2023)

6.2.3. Quins beneficis creus que podria tenir l'ús de les Peces Soltes o aquest tipus de material no estructurat?

Mateixa justificació que la pregunta 6.1.4.

Procediment d'anàlisi de dades

Com que les dades obtingudes són del tipus qualitatives, aquestes han sigut transcrites (vegeu annex II) i analitzades en base a Fernández (2006) de forma manual, s'han organitzat seguint una codificació i s'han ordenat de forma gràfica. Aquest procediment es pot veure a l'annex 3. A més s'ha dut a terme un anàlisi de dades del tipus sospitós per tal d'extreure resultats de forma més profunda i concreta.

Resultats

Pel que fa als resultats, aquests estan dividits en macrocategories, categories, subcategories i microcategories que tenen com a eix central el recurs de les peces soltes. Els resultats extrets de les entrevistes personals es van codificar i agrupar en tres macrocategories: beneficis, ús i adaptabilitat (vegeu annex III). Totes aquestes es recullen en un mapa conceptual que ha permès tenir una visió global de totes així com establir relacions entre elles.

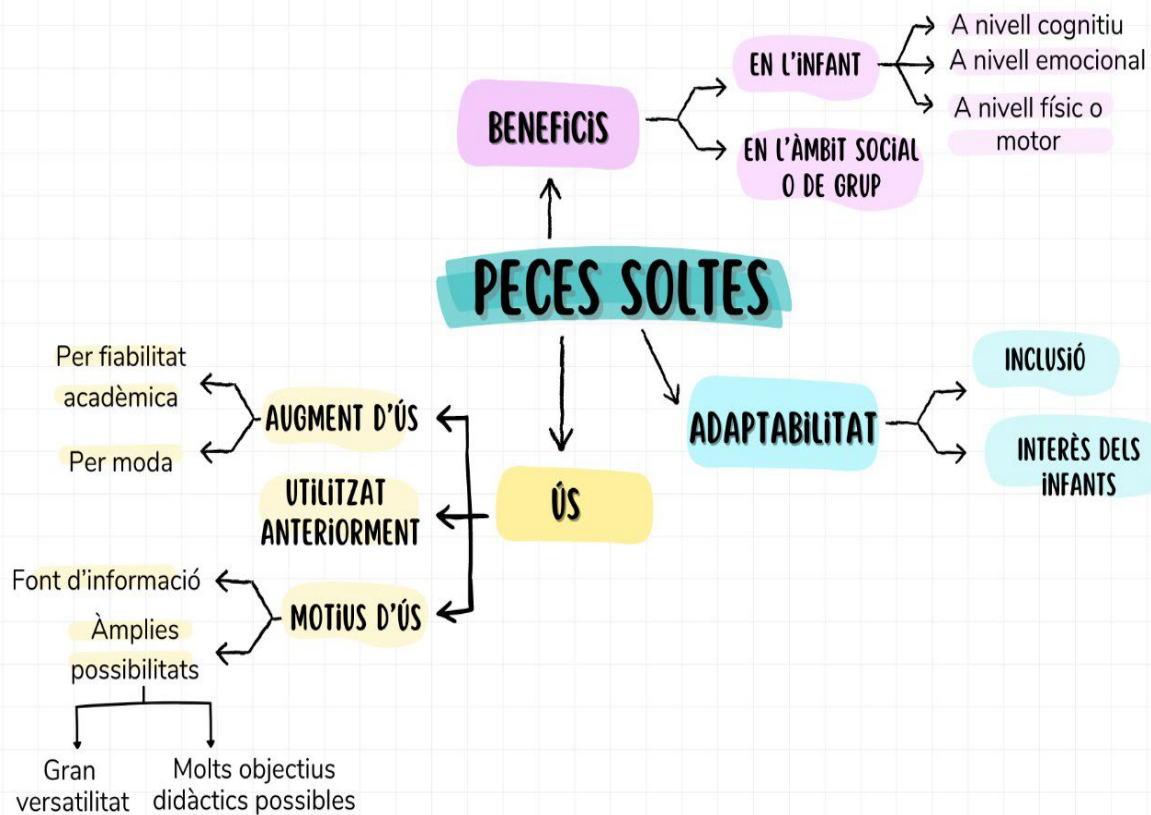


Figura 1. Mapa conceptual dels resultats.

Macrocategoria 1: Codis agrupats sota els beneficis.

En relació als beneficis percebuts per les mestres s'han detectat patrons i similituds en la majoria d'entrevistes, d'entre tots els beneficis s'han distingit dues categories o agrupaments.

1.1. Categoria: En l'infant.

Dins d'aquest agrupament destaquen principalment dos que han estat esmentats en diverses ocasions, en primer lloc trobem el foment de la creativitat i lligat a aquest, el foment de la imaginació. Seguidament se'n observen d'altres com l'autonomia, la llibertat, la participació activa i el desenvolupament integral de l'infant. A més algunes mestres han destacat que l'ús de les peces soltes permet als infants equivocar-se, pensar per si sols i en definitiva créixer:

Que sigui el propi infant que decideixi què fa amb aquest material... explori segons les seves necessitats... que hi ha més opcions, que ell lliurement descobreixi el món. (Mestra 2)

Que siguin més lliures, que construeixin el seu propi coneixement d'una manera i que els fas

participa. (Mestra 3)

Para que piensen por sí mismos, no darles todo hecho... (Mestra 4)

Creativitat...imaginació... que l'infant hagi de crear què és allò, donar moltes més possibilitats... es sentin lliures de manipular i col·locar com volen realment... (Mestra 5)

Al final sorgeix d'ells mateixos utilitzar aquests aprenentatges amb altres coses sense dir-los posa això... (Mestra 6)

Dins d'aquesta categoria s'observen diferents patrons o agrupaments que corresponen a les següents subcategories referents a tres aspectes del desenvolupament de l'infant. La primera té relació amb el desenvolupament cognitiu, la segona fa referència amb el desenvolupament emocional, i la tercera té relació amb el desenvolupament a nivell físic.

1.1.1. Subcategoria: A nivell cognitiu.

S'han destacat per part de les mestres d'infantil diferents beneficis en relació al desenvolupament cognitiu com per exemple: un millor desenvolupament de les habilitats cognitives, la formulació, comprovació i refutament d'hipòtesis, un major desenvolupament dels esquemes mentals, una millora en l'emmagatzematge de la informació i un major desenvolupament i ús de les habilitats orals o de llenguatge entre iguals així com amb el mestre o mestra:

També el llenguatge, quan t'expliquen o parlen entre ells... (Mestra 1)

Desenvolupa la seva creativitat i els seus esquemes, es pot fer les seves hipòtesis, exploren, pregunten, s'equivoquen o no... (Mestra 3)

Reforça les connexions i això millora l'emmagatzematge de la informació...millora les habilitats cognitives... també la resolució de problemes, no? (Mestra 6)

1.1.2. Subcategoria: A nivell emocional.

En relació als beneficis a nivell emocional, una de les mestres d'infantil entrevistades va mencionar alguns beneficis en relació a un millor desenvolupament de les habilitats emocionals així com en la gestió de la frustració, ja sigui amb ells mateixos o en cas de conflicte amb altres infants presents a l'aula o participant en el mateix joc.

Aquí es pot veure la frustració dels nens... i les emocions... desenvolupa les habilitats emocionals de manera natural... (Mestra 6)

1.1.3. Subcategoria: A nivell físic o motor.

D'entre els beneficis relacionats amb aquesta subcategoria trobem desenvolupament en relació a la

destresa manual així com la coordinació oculomaunual a nivell de microespai, si es tracta de peces soltes de mida reduïda com anelles, pedres petites o flameres, i de mesoespai, en cas que siguin peces soltes de mida més gran com rodes o caixes de cartró. Aixímateix una de les mestres també menciona beneficis en relació a les habilitats motores.

Millorar les seves habilitats motores... desenvolupa la destresa manipulativa, la coordinació oculomanual (Mestra 6)

1.2. En l'àmbit social o de grup.

En aquesta categoria es destaquen conceptes com la potenciació del treball en equip, la cooperació, l'aportació i tenir en compte visions diferents a la d'un mateix relacionat amb la unió de perspectives diverses dins del grup, una major interacció amb els companys de l'aula així com un afavoriment en les relacions dins del grup-classe.

Comença un i després l'altre d'adhereix i fan unió de perspectives... afavoreix les relacions entre els companys... (Mestra 1)

Dona molt també a fer treball en equip, que al final és el que es trobaràn... hi ha molta informació entre ells... (Mestra 3)

Més maneres de pensar diferents o interessos... (Mestra 5)

Fomenta la col·laboració entre els nens... cohesió, una cooperació... la comunicació entre iguals, les relacions... (Mestra 6)

Una de les mestres també va afegir que treballar amb aquest tipus de propostes evita els temps d'espera i permet als infants tenir llibertat i autonomia per canviar de proposta i autoregular-se. A més a més afegeix que amb aquesta mena de propostes s'acostumen a estar tots amb tots dins de l'aula, això permet conèixer molt més als companys, afavorir relacions molt més dinàmiques i diverses.

I ara també s'acostumen a estar...no hi havia relacions. Ara s'acostumen a estar tots amb tots i hi havia nens que no coneixien al nen de la taula del costat, perquè no s'hi relacionava. I realment ara hi ha molta més flexibilitat... En aquest sentit per a mi és positiu, perquè ells mateixos s'encasillaven, i llavors havia de ser estàtic. (Mestra 3)

2. Macrocategoria 2: Codis agrupats sota l'adaptabilitat.

2.1. Categoria: Inclusió.

Relacionat amb un dels beneficis socials esmentats en la categoria anterior, una de les mestres entrevistades ha destacat la capacitat d'inclusió que permet aquest recurs. Ha mencionat que permet l'ús de mesures de suport universals, ja que tots els infants poden ser partíceps de la proposta

independentment de les seves característiques. A més a més destaca que aquest recurs no té barreres idiomàtiques i que per tant no fa distincions entre les característiques dels infants quant a origen o nivell socioeconòmic.

És un recurs universal, ho pots fer servir amb tot tipus de nens... en el qual poden jugar tots els nens a la seva manera... I també és el que t'he dit abans amb el tema de l'idioma... els nens s'entenen, saps?.. Hi ha nens que un cop vols que ho plasmi a la fitxa no ho saben fer... això ajuda a que ho puguin veure. I ho veuen manipulativament...(Mestra 6)

En segon lloc també destaca que aquest tipus de propostes també s'adapten i tenen en compte a infants que aprenen de forma més manipulativa i visual, treient el focus de les fitxes, on s'entèn la lectura i escriptura com a únic vehicle d'aprenentatge. No obstant, també destaca que aquestes dues són importants i han d'estar presents:

Bueno, la grafia també és important, no?...Però sí que és que la lògica i totes aquestes coses que tu els hi plasmes de manera manipulativa, també va bé. Queden més, no? (Mestra 6)

2.2. Categoria: Interès dels infants

Associat a l'adaptabilitat, les mestres entrevistades van esmentar idees molt diverses al respecte. En primer lloc algunes van comentar que aquest recurs funciona perfectament amb tots els infants de l'aula ja que està basat en el joc i aquest és l'eix la base dels aprenentatges:

M'ha funcionat completament... quan ofereixes aquest tipus de material... són uns altres. (Mestra 2)

A tots els infants que he vist que utilitzen aquest tipus de propostes els funciona... és jugar per a ells. (Mestra 3)

Tot i que també hi ha mestres que esmenten que sovint a l'inici de l'ús del recurs s'observen diferències entre els infants ja que a alguns els costa adaptar-se a aquest tipus de joc o sentir-se atrets des d'un principi. Malgrat això, la majoria comenten que tots els infants s'hi acaben engrescant i adaptant ja que en definitiva és un joc.

Bé, hi ha nens, hi ha grups...al principi no jugaven tant. Ara sí que juguen més. Jo crec que si comencen abans, estan en un procés més avançat... i potser es veuen diferències, però no gaire... hi ha diferències en el moment que comencen. (Mestra 1)

Normalment sí...depèn d'algun nen o nena però pot necessitat més supervisió o suport (Mestra 6)

En relació a les que esmenten que es veuen diferències entre l'adaptació dels infants al recurs, les mestres comuniquen que de vegades hi ha infants que necessiten altres tipus de propostes més

dirigides i amb més suport o bé no els crida l'atenció, sobretot en l'etapa 3-6.

No funciona amb tots els nens i nenes... hi ha infants que pel que sigui no els hi donen atenció, no sé si perquè... a casa hi ha un joc més estructurat i unes determinades joguines que...els costa obrir la ment i poder crear coses amb això... com que s'ha d'entrenar... anar provant a poc a poc... (Mestra 5)

3. Macrocategoria 3: Codis agrupats sota l'ús.

3.1. Categoria: Augment de l'ús.

Les mestres entrevistades coincideixen en l'observació d'un augment en l'ús d'aquest recurs i se'n destaquen dues microcategories no excloients en relació als motius d'aquest augment. La primera relacionada amb un augment de la fiabilitat acadèmica relacionat amb els llibres, formacions o creença en les possibilitats del material, i la segona basada en un augment de l'ús per moda, el que acaba posant de manifest que no tots els i les docents que ho utilitzen saben per què ho fan, com s'ha de fer o quins beneficis pot aportar.

3.1.1. Subcategoria: Per motius de fiabilitat acadèmica

En relació amb aquest motiu, destaquen que hi ha hagut un augment de la visibilitat d'aquest recurs a causa de que se'n parla més en els contextos educatius tant a nivell familiar com d'escola. També algunes han mencionat que el fet d'haver-hi més recursos com llibres, formacions i també les xarxes socials, han actuat com a altaveu del recurs oferint més formació i informació a docents i famílies:

Ara és una cosa molt més important, la gent creu més en això, si tenim llibres, hi ha gent que hi creu, que hi treballa, hi ha gent que hi estudia, doncs clar, molt millor quan hi ha una base, tot es fa molt més gran. (Mestra 2)

També s'ha esmentat que actualment s'ha posat més el focus en les possibilitats dels materials que s'ofereixen als infants i que a través de la manipulació d'aquests poden sorgir molts aprenentatges diversos

Se li dona més importància al que es pot fer amb això...abans...no es posava tant el focus, potser, en les possibilitats del material, com a tal... Per exemple quan ve la tardor, els nens porten castanyes o porten fulles que cauen dels arbres...Sempre ho han portat, el que passa és que no ho manipulaven tant com ara... doncs jo què sé, fer un grafisme, agafo les castanyes i així treballes motricitat fina... (Mestra 6)

3.1.2. Subcategoria: Per moda.

La majoria de les participants que mencionen aquest aspecte coincideixen que hi ha un component de moda en l'augment de l'ús del recurs.

Però és veritat que s'ha dit ara, la peça solta és com la paraula de moda. (Mestra 3)
...hi ha una mica de moda com en moltes coses... sí que crec que està una mica de moda l'ús de peces soltes. Potser sí que hi ha un augment d'això en certes escoles de fer servir aquest tipus de material (Mestra 5)

A més a més una de les mestres afegeix:

És més visible a tothom i per això s'ha posat més de moda i la gent ara està com més concienciada sobre el tema de les peces soltes. Però bé, hi ha moda, no tothom sap per què es fa... (Mestra 1)

Amb això, la mestra també va afegir que fer ús del recurs de les peces soltes no és només posar peces, sino que han de tenir un sentit, no pots posar peces soltes per posar, has de facilitar elements que permetin fer interactuar les peces soltes entre sí. També destaca que és necessari tenir certa formació i informació per tal de poder utilitzar-les de forma adient, maximitzant-ne els beneficis:

El tema de les peces soltes té com la fase de tancament, la fase de..., té molta cosa que requereix formació... O sigui, és una cosa que ha de tenir sentit, ha d'estar ben posada i tot això. (Mestra 1)

3.2. Categoria: Utilitzat anteriorment.

No obstant, dins de la macrocategoria d'ús també s'ha afegit aquesta categoria, ja que totes les entrevistades coincideixen que aquest recurs ja s'utilitzava amb anterioritat. Ja sigui sota altres noms com material inespecífic o reciclat, o sota propostes diferents com la panera dels tresors o el joc heurístic:

Jo crec que s'ha utilitzat. I crec que abans era més el joc heurístic o la panera dels tresors, perquè és material no estructurat, diguéssim. (Mestra 1)

Sí, perquè s'ha fet tota la vida... Es deia d'altres maneres. Sí que és veritat que no es creia també que hi hagués tantes possibilitats... (Mestra 3)

...yo creo que está muy bien este concepto, a mí me gusta. Pero vaya, pues yo siempre lo utilicé, ¿no?...pero ahora le han dado el nombre. (Mestra 4)

Potser abans ja hi havia qui tenir aquesta manera de fer i amb pals, pedres i altres coses de la natura doncs potser ja ho estaven fent. (Mestra 5)

Això, tot està inventat, m'entens? Vull dir, se diuen Peces Soltes, però fa molts anys que existeixen les peces soltes, no? (Mestra 6)

Com de tota la vida...vull dir que està ple...qualsevol cosa pot ser com una joguina. (Mestra 7)

3.3. Categoria: Motius d'ús.

En aquesta categoria destaquen dos subcategories principals relacionades amb les possibilitats que ofereix el material. La primera es relaciona amb les àmplies possibilitats que ofereix el recurs, i la segona és el fet d'utilitzar el recurs com a font d'informació.

3.3.1. Subcategoria: Àmplies possibilitats.

En relació a aquesta subcategoria, també se'n destaquen dos microcategories, la primera relacionada amb els objectius que es poden dur a terme amb el recurs, i la segona en relació al material en sí.

3.3.1.1. Microcategoria: Molts objectius didàctics possibles.

La majoria de les mestres d'infantil entrevistades destaquen nombrosos objectius possibles a desenvolupar a través del recurs que abasten moltes àrees diverses com la matemàtica, la lingüística, la experimental o la musical:

Crear un instrument musical...jugar a joc simbòlic... (Mestra 2)

Podem comptar, fer un dibuix, un croquis, apuntar quantes peces hem posat... es poden buscar totes les àrees que vulguis... (Mestra 3)

Joc simbòlic... la cuineta, el tema de diners amb pedretes i tal...construccions, complementar altres jocs... plasmar d'una altra forma les representacions mentals... (Mestra 5)

Creant escenaris de diferents situacions... treballar d'una manera molt globalitzada... física matemàtiques, per seguir diferents criteris, ritmes, colors... crear històries, pel vocabulari...

Classificar, construccions... Quan ve la tardor, els infants porten castanyes o porten les fulles que cauen dels arbres... (Mestra 6)

3.3.1.2. Microcategoria: Gran versatilitat.

Es mencionen diferents característiques relacionades amb el material en sí que afavoreixen el seu ús:

És infinit, infinit... (Mestra 1)

Hi ha unes possibilitats... molt àmplies... No s'avorreixen mai d'aquest tipus de joc... Dona moltes possibilitats i moltes maneres de jugar diferents, a proposta mateixa pot ser diferent cada dia, si la fas... Depèn d'un mateix, no? (Mestra 3)

Té moltes possibilitats... (Mestra 5)

Dona molt de sí i pot ser moltes coses... Té com moltes possibilitats infinites... (Mestra 7)

Amb això també s'afegeixen altres idees esmentades per dues de les mestres en relació a la sostenibilitat i la possibilitat de reciclar altres materials ja existents, ja que permet donar-los una

segona vida i alhora treballar amb elements de l'entorn proper dels infants i del seu dia a dia, el que fa l'aprenentatge encara més enriquidor:

...no deixa de ser un material al que li podem donar una segona vida... (Mestra 3)

No cal comprar... hi ha materials naturals... Està molt bé treballar amb els elements que els proporciona el dia a dia, no? (Mestra 6)

3.3.2. Font d'informació.

Una de les mestres també destaca motius d'ús relacionats amb el material com a font d'informació que permet observar molts aspectes dels infants tant a nivell del desenvolupament físic, lingüístic o d'aprenentatges, com a nivell personal, familiar i de les situacions que viu l'infant en altres contextos o entorns, entre altres:

És la manera en la qual tu pots observar i pots veure tantes coses...com s'expressen, com tracten a l'altre company... si agafa bé la pinça, si li costa... Hi ha tantes coses a observar i veure que és super important, no?... la veritat és que és una font d'informació increïble... També ajuda a veure situacions que passen els nens i nenes. Sobretot també amb nens i nenes que tenen una situació familiar a casa, una motxilla, també ens ajuda a veure-ho. Com estàn, en quina situació emocional es troben... (Mestra 6)

Discussió

Aquesta recerca vol posar en valor les perspectives dels mestres en relació als beneficis, motius d'ús i adaptabilitat de les Peces Soltes com a recurs didàctic a les aules d'infantil. Els resultats de l'estudi, basats en les perspectives de les mestres entrevistades, han mostrat que totes les que coneixien el recurs sota el nom de peces soltes, coincidien en el fet que és evident que hi ha hagut un creixent interès en l'ús del recurs en els últims anys, ja sigui per moda o per què s'ha donat més visibilitat al recurs i a les seves potencialitats. Aixímateix esmenten que actualment hi ha més estudis, formacions, llibres i recerques al respecte. El fet del creixent interès en els últims anys coincideix amb el que esmenta Cankaya et al. (2023), on es menciona que hi ha un interès global creixent pel joc de peces soltes. Malgrat això, no s'han trobat articles que explicitin que aquest augment pot estar basat en la moda o en la major visibilitat i consideració de les potencialitats del recurs.

No obstant això les mestres, en especial la mestra 4 que ja està jubilada, han mencionat que aquest recurs ja s'utilitzava amb anterioritat, ja existia i que per tant, no és nou, també altres mestres han esmentat que abans es donava altres noms a aquesta metodologia com material inespecífic, material reciclat o s'utilitzava aquest material a través de propostes com la panera dels tresors o el joc heurístic. Tot i que a Cankaya et al. (2023) es menciona que aquest terme va ser encunyat per Nicholson (1972), no s'han trobat articles que mencionin que aquesta metodologia ja era utilitzada o ha sigut utilitzada amb anterioritat.

Un altre aspecte mencionat per part d'una de les mestres, del qual no s'han trobat estudis al respecte, ha sigut que les peces soltes són un recurs que permet una observació molt més acurada dels processos d'aprenentatge dels infants i del seu desenvolupament, permetent per exemple observar la motricitat fina, com es comuniquen o com s'enfronten als diferents reptes que es van trobant. A més es destaca que és una gran font d'informació que permet saber molt sobre l'infant, permet entendre les situacions en les quals es troba l'infant en altres contextos, situacions familiars o emocionals, entre altres.

També s'ha destacat aquest recurs per la seva inclusivitat, segons menciona una de les mestres, és un recurs universal, que pot ser utilitzat per tots els infants, independentment de les seves característiques, tots hi poden jugar a la seva manera. No s'han trobat articles que tractin aquest aspecte del recurs així com tampoc en relació als possibles beneficis relacionats amb l'ús d'aquesta metodologia amb diversitat d'alumnat.

Si bé a Cankaya, et al. (2023) s'esmenta que és important que famílies i educadors reconeixin el valor d'incorporar peces soltes com a mitjà per millorar el seu desenvolupament cognitiu, i Spencer et al. (2019) menciona que l'educació dels membres de la comunitat sobre aquest tipus de joc ajudarà a la integració d'aquest, no s'ha trobat cap article que faci referència a la necessitat de formació dels mestres per a fer un bon ús d'aquest recurs. En aquesta línia, les mestres han esmentat que, segons la seva perspectiva, és necessari tenir una mica de formació i informació al respecte. És important que els i les docents i educadors llegeixin, investiguin o facin formació al respecte per tal de ser conscients de per què utilitzen el recurs de les peces soltes a l'aula. D'aquesta manera, comenten que es podrà maximitzar els beneficis, saber quin és l'objectiu del seu ús i, per tant, s'evitarà utilitzar-lo únicament per moda.

En relació a l'adaptabilitat del recurs, hi ha molta diversitat d'opinions al respecte entre les mestres entrevistades. Algunes mencionen que les peces soltes garanteixen una adaptabilitat total en tots els infants, ja que els infants dins del joc són feliços. D'altres esmenten que no tots els infants s'hi adapten,

ja que sovint necessiten més suport o altres tipus de propostes més dirigides, i d'altres fan referència a que en un inici no tots els infants s'hi adapten, però amb el temps sí que ho fan. En aquest sentit, no s'han trobat estudis que esmentin dificultats d'adaptació al recurs per part dels infants.

A més a més, diversos estudis analitzats, com per exemple Gull et al. (2019) on es destaca la importància del joc lliure, actiu i a l'aire lliure, o Flannigan i Dietze (2018) que destaca que la tipologia de joc habitual amb les peces soltes són el joc simbòlic, la construcció de cases o el joc dramàtic, les mestres entrevistades han mencionat diverses vegades l'ús de les peces soltes en propostes més dirigides o amb objectius més concrets d'aprenentatge. Com per exemple les matemàtiques a través del comptatge i la classificació, o el vocabulari a través de la comunicació de característiques concretes sobre l'objecte. No obstant no s'han trobat articles que exposessin les possibilitats de l'ús de peces soltes més enllà del joc lliure i autònom regulat per l'infant.

Un altre aspecte mencionat per part de dues de les mestres ha sigut la sostenibilitat d'aquest tipus de recurs, ja que aprofita sovint materials ja existents en l'entorn proper dels infants, ja sigui a casa, a l'escola o al barri. En aquesta línia Spencer et al., (2019) menciona que la popularitat de l'ús d'aquest recurs pot afavorir el contacte amb associacions o empreses locals, per tal de reaprofitar els materials que puguin ser utilitzats com a peces soltes.

Seguint amb això, també s'ha destacat en diverses ocasions per part de les mestres opinions en relació al fet que les peces soltes poden ser qualsevol objecte que, sent segur per a l'infant, pugui ser utilitzat per a jugar i que no ha de ser necessàriament un objecte comprat o creat amb la finalitat de ser una peça solta. Això concorda amb el que s'ha esmentat anteriorment de la sostenibilitat i tal com diu Neill (2018) posa sobre la taula l'educació ambiental i la sostenibilitat dins de l'educació, oferint una perspectiva alternativa al fet que tots els materials o joguines siguin educatives o no, han de ser comprades.

Pel que fa als beneficis, tots els que les mestres perceben coincideixen, o bé són molt similars, amb els dels articles i estudis que s'han trobat. Tant en referència als beneficis en l'infant, com per exemple els que cita Spencer et al., (2019) en relació a la creativitat, la imaginació, les habilitats de resolució de problemes, la independència i la confiança, com en referència a l'àmbit social, com per exemple els que exposa Cankaya et al., (2023) en relació a la col·laboració, foment de la interacció social o als episodis de joc més llargs i complexos. A més és important destacar que tant a través de les perspectives de les mestres com a través dels estudis analitzats, s'han trobat perspectives a nivell cognitiu i físic, no obstant les mestres destaquen també beneficis a nivell emocional com la millora de les habilitats emocionals i la gestió de la frustració.

Conclusions i recomanacions pràctiques

En conclusió, aquest estudi ha permès analitzar diferents aspectes relacionats amb l'ús de peces soltes a l'aula a través de la recerca de diferents articles i estudis ja publicats, i la realització de set entrevistes a mestres d'educació infantil. La recopilació d'informació d'articles així com la triangulació de les perspectives de les mestres, ha permès mostrar que els participants reconeixen la importància del joc lliure o no estructurat en les aules d'infantil així com les àmplies possibilitats que ofereixen les peces soltes dins a les aules.

Malgrat no totes les mestres entrevistades coneixien el concepte o la nomenclatura de les peces soltes, totes han fet ús del material inespecífic i en destaquen beneficis molt similars, per tant s'han pogut reafirmar diversos beneficis relacionats amb l'ús de peces soltes tant a nivell de l'infant, com poden ser la creativitat o l'autonomia, i també en l'àmbit social dins de l'aula, com podrien ser la cooperació o una major comunicació entre iguals.

Per una altra banda, ha permès cercar els motius d'ús d'aquest recurs i confirmar la popularitat que aquest ha guanyat en els últims anys malgrat també s'hagi pogut comprovar que no és un recurs nou i que sovint ja es feia servir sota altres noms. A més a més s'han pogut descobrir a través de les perspectives de les mestres les moltes possibilitats que té aquest recurs en relació a una gran diversitat d'objectius didàctics que mostra la seva interdisciplinarietat.

Un altre punt important és que ha permès conèixer altres aspectes relacionats amb les peces soltes que poden tenir-se en consideració en futurs estudis i recerques. En primer lloc l'aspecte de la inclusió, molt important en el context educatiu actual i que s'ha de tenir en compte alhora de fer servir un recurs determinat a l'aula. S'ha destacat aquesta metodologia per la seva possibilitat d'inclusió, és a dir el fet que el recurs permet que tots els infants hi puguin jugar independentment de les seves característiques, i podria ser interessant tenir en compte de cara a futures recerques si l'ús de peces soltes permet una major inclusió dins de les aules d'infantil.

En segon lloc, l'aspecte de l'adaptabilitat, ja que un cop analitzades les perspectives de les mestres, es plantegen diverses opinions sobre si tots els infants s'adapten a l'ús d'aquest recurs o no. Malgrat s'hagi destacat el recurs per la seva inclusivitat pel que fa a diversitat d'alumnat, hi ha diversitat d'opinions en relació a si aquesta proposta de joc s'adapta als aspectes individuals de cada infant. En aquest sentit, es deixa la porta oberta a possibles nous estudis en relació a si aquest recurs funciona amb tots els infants, ja que tot i ser en definitiva un joc, donada la seva desestructuració i

inespecificitat, en un inici pot resultar complex.

Pel que fa a les limitacions d'aquest estudi, d'una banda, aquest s'ha realitzat des del mes de febrer fins al mes de maig d'aquest any, el que comporta una curta durada i la impossibilitat d'haver realitzat una recerca més àmplia i extensa. D'altra banda, aquest estudi s'ha centrat únicament en la perspectiva de les mestres entrevistades, concretament set mestres, que formen part d'una mostra de conveniència, el suposa una mostra molt limitada quant a perspectives diverses. Si bé és veritat que s'ha intentat tenir en compte que les mestres entrevistades exerceixen o han exercit en centres amb models educatius diversos, així com de diferents titularitats (públiques, concertades i privades) i edats compreses entre els 0 i els 6 anys, abastant les dues etapes d'escolarització infantil.

Quant a les entrevistes, aquestes han tingut una durada mitjana d'uns 25 minuts cadascuna i una s'ha fet amb modalitat online, el que comporta una comunicació més aviat reduïda les preguntes realitzades degut a la limitació de temps de les entrevistes. A més a més en tractar-se de l'anàlisi de les perspectives únicament no hi ha hagut observació sistemàtica a les aules i no s'han comprovat molts dels aspectes esmentats per les entrevistades.

És per això que de cara a futurs estudis possibles s'hauria de realitzar amb una mostra molt més àmplia i diversa que la que es té en compte en aquest estudi, ja que això permetria una major diversitat de perspectives que podrien coincidir o no entre sí. A banda, seria interessant poder estudiar aquests aspectes en contextos més diversos en relació als recursos o nivell socioeconòmic, diversitat d'alumnat a les aules o diferents models educatius i tipus d'escoles, així com incloure l'observació per tal de contrastar i complementar la visió de les mestres recollida a través de les entrevistes personals.

Pel que fa a les recomanacions pràctiques que es poden tenir en compte un cop realitzada la revisió de la literatura empírica, en primer lloc seria la possibilitat de l'ús de les peces soltes com a recurs didàctic a les aules d'infantil. Donada la seva gran versatilitat i la possibilitat de abordar moltes àrees del currículum diferents de forma interdisciplinària, basant-se en el joc i fent-ho a través d'objectes quotidians de l'entorn, que no tenen per què ser comprats o fabricats de forma específica amb aquest objectiu. Això permetrà l'aprenentatge i assoliment de molts objectius didàctics de forma lúdica i a través de l'entorn.

A més a més el fet que aquest recurs pugui estar en menor o major mesura a l'abast de tothom i permeti donar una segona vida als objectes i materials ja existents, obria la porta a una major sostenibilitat del sistema educatiu i de l'aprenentatge a les aules, el que suposa un punt important en l'actualitat. A més a més seria interessant remarcar la importància de la formació i informació respecte

al recurs, ja sigui a mitjançant cursos, llibres, tallers o altres formats de formació, tenint en compte que les peces soltes no són només una moda, sinó que ja s'han utilitzat a les aules sota altres noms i que aquest recurs ve recolzat per estudis i fonaments empírics. També seria important considerar que tant els i les mestres en actiu com les formacions relacionades amb aquest recurs, han de tenir en compte els aspectes de diversitat d'alumnat i contemplar que pot no tenir el mateix valor didàctic per a tots els infants, així com la freqüència d'ús pot variar en funció dels interessos o necessitats de cadascun d'ells, per això pot ser interessant que els i les mestres puguin tenir eines i contemplar formes creatives d'apropar aquest recurs als infants a qui no els crida l'atenció. Tot això permetrà utilitzar-lo amb major solidesa, sabent per què s'utilitza, com s'ha de disposar i quin és el paper dels i les docents durant l'ús d'aquest recurs en funció de l'objectiu amb la finalitat de maximitzar-ne els beneficis i potencialitats.

Agraïments

M'agradaria agrair en primer lloc a totes les mestres que han accedit a participar en el meu estudi i han accedit a concedir-me una entrevista, així com a mostrar-me les seves aules, materials i metodologies i aportar informació que ha sigut rellevant en la meva recerca.

També volia agrair a la meva tutora del Treball de Final de Grau, l'Annie Wilson Daily per guiar i tutoritzar el meu treball durant tot el procés de recerca.

Refèrencies bibliogràfiques

- Cankaya, O., Rohatyn-Martin, N., Leach, J., Taylor, K., i Bulut, O. (2023). Preschool children's loose parts play and the relationship to cognitive development: A review of the literature. *Journal of Intelligence*, 11(8), 151. <https://www.mdpi.com/2079-3200/11/8/151>
- Dauch, C., Imwalle, M., Ocasio, B., i Metz, A. E. (2018). The influence of the number of toys in the environment on toddlers' play. *Infant Behavior and Development*, 50, 78-87. <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0163638317301613>
- Fernández, L. (2006). Com analitzar dades qualitatives? *Bulletí LaRecerca*, (Fitxa 7), 1-12.
- Flannigan, C., i Dietze, B. (2018). Children, Outdoor Play, and Loose Parts. *Journal of Childhood Studies*, 42(4), 53-60. <https://doi.org/10.18357/jcs.v42i4.18103>
- Gençer, A. A., i Avci, N. (2017). The treasure in nature! Loose part theory. *Current Trends in Educational Sciences*, 9, 16-34. [https://www.academia.edu/download/55309994/Current Trends in Education Sciences.pdf#page=9](https://www.academia.edu/download/55309994/Current_Trends_in_Education_Sciences.pdf#page=9)
- Gull, C., Bogunovich, J., Goldstein, S. L., i Rosengarten, T. (2019). Definitions of Loose Parts in Early Childhood Outdoor Classrooms: A Scoping Review. *International Journal of Early Childhood Environmental Education*, 6(3), 37-52. <https://eric.ed.gov/?id=EJ1225658>
- Nacions Unides. (2023). Objectius i metes de desenvolupament sostenible - Desenvolupament Sostenible. <https://www.un.org/sustainabledevelopment/es/objetivos-de-desarrollo-sostenible/>
- Neill, J. (2018). Loose Parts Play Creating Opportunities for Outdoor Education and Sustainability in Early Childhood. In: Gray, T., Mitten, D. (eds) *The Palgrave International Handbook of Women and Outdoor Learning*. Palgrave Studies in Gender and Education. Palgrave Macmillan, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-319-53550-0_42
- Nicholson, S. (1972). The Theory of Loose Parts, An important principle for design methodology. *Studies in Design Education Craft & Technology*, 4(2).
- Rodríguez-Gómez, D. (2017). El projecte d'investigació [Mòdul 2]. Intervenció educativa basada en evidències científiques. Oberta UOC Publishing.
- Roigé, X., i Ventura, X. R., Costa, O. B., Estrada, F., i Bonell, F. E. (1999). Tècniques d'investigació en antropologia social (Vol. 153). Edicions Universitat de Barcelona.
- Sear, Margaret. 2016. Why loose parts? Their relationship with sustainable practice, children's agency, creative thinking and learning outcomes. *Educating Young Children: Learning and Teaching in the Early Childhood Years* 22: 16-19. <https://search.informit.org/doi/abs/10.3316/INFORMIT.344279854163358>

Snell, T. L., Simmonds, J. G., i Klein, L. M. (2020). Exploring the impact of contact with nature in childhood on adult personality. *Urban Forestry & Urban Greening*, 55, 126864. <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1618866720306816>

Spencer, Rebecca A., Nila Joshi, Karina Branje, Jessie-Lee D. Mclsaac, Jane Cawley, Laurene Rehman, Sara FL Kirk, i Michelle Stone. (2019). Educator perceptions on the benefits and challenges of loose parts play in the outdoor environments of childcare centres. *AIMS Public Health* 6: 461. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6940583/>

Toldi, R. (7 de maig del 2018). Jugar con material desestructurado ¿por qué? [Entrada de blog]. Teta à Porter. <https://tetaaporter.com/2018/05/07/jugar-material-desestructurado/>

Universitat de Girona. (2020). Model de full de consentiment informat. <https://www.udg.edu/ca/portals/6/cebrudg/model-full-consentiment-informat-05-2020.docx>

Leyre Ortega Huguet

Annexos

Annex I. Full de consentiment informat facilitat als i les participants¹

Full de consentiment informat: Perspectives dels mestres d'infantil sobre l'ús de peces soltes com a recurs didàctic a les aules d'Educació Infantil.

Si us plau, llegeixi acuradament aquesta informació abans de decidir la seva participació en aquest projecte.

En la fase final dels ensenyaments de Grau en Mestre d'Educació Infantil, els estudiants han de realitzar un Treball de Fi de Grau. Una de les modalitats d'aquest treball requereix que els estudiants realitzin una sèrie d'entrevistes a persones relacionades amb l'àmbit de la recerca.

L'objectiu d'aquesta recerca desenvolupada en el marc del programa del Treball de Fi de Grau a la Universitat de Barcelona i tutoritzada per la Dra. Ann Elisabeth Wilson-Daily és explorar i analitzar les perspectives dels mestres en relació a l'ús de peces soltes a les aules d'Educació Infantil.

Per tot això, es demana el seu consentiment per tal de poder realitzar l'entrevista. La participació en aquesta recerca no representa cap risc per a vostè. L'entrevista tindrà una durada aproximada de 20 minuts i serà enregistrada en format àudio.

Se li recorda que les dades lliurades seran d'ús exclusiu de l'autora del treball, de caràcter completament anònim, no apareixeran noms ni localitzacions en el treball, i que la seva participació és voluntària.

El consentiment informat així com l'enregistrament es guardarà en un lloc segur, acabada la recerca serà destruït i les bases de dades generades seran completament anònimes.

Si té qualsevol interrogant o desitja més informació a prop de la recerca, no dubti a comunicar-se amb l'autora d'aquesta mateixa: Leyre Ortega Huguet.

He llegit la informació sobre el projecte i he tingut l'oportunitat de fer preguntes. He quedat satisfet amb la informació rebuda. Comprenc que la meua decisió de participar és voluntària i que la informació atorgada és anònima.

Estic d'acord a participar voluntàriament i he rebut una còpia d'aquest consentiment.

Nom i signatura del participant

Barcelona, de del 2024

¹ Adaptat de: Universitat de Girona. (2020).

Annex II. Transcripcions de les entrevistes realitzades.

Les preguntes i respostes relatives a la informació sociodemogràfica no s'han inclòs en les següents transcripcions, es pot trobar aquesta informació en la Taula 1. *Perfil sociodemogràfic dels participants entrevistats a l'estudi.*

Les frases que corresponen a Orador 1 són relatives a l'entrevistadora i les que corresponen a l'orador 2 pertanyen la mestra entrevistada.

Entrevista a la mestra 1:

Orador 1: I llavors, després ja com una mica més del tema, m'agradaria saber quina és la teva visió sobre el joc i com l'enfoques.

O com creus que ha de ser el joc a l'etapa d'infantil. Si és important...

Orador 2: Home, és la base. El joc és la base.

A partir d'aquí, sorgeixen els aprenentatges. Jo no entenc l'educació sense el joc. I a partir del joc i la motivació, sorgeixen totes les... No sé com explicar-ho.

Orador 1: Sí, com totes les altres coses.

Orador 2: Els aprenentatges, sorgeixen les curiositats, els reptes... I al final, si no hi hagués el joc, els infants estarien perduts, avorrits, i que forma part d'aquesta fase, d'aquesta etapa.

Orador 1: Com per entendre tota la resta.

Orador 2: Exacte, és essencial. A l'escola venim a jugar i del joc, i sorgeixen l'aprenentatge. Així és com jo l'entenc.

I si no, estaríem perduts.

Orador 1: I ha de ser un joc més guiat o més lliure?

Orador 2: Jo crec que hi ha d'haver de tot. Hi ha d'haver joc que sigui més lliure, propostes més lliures, on els infants es puguin recrear, puguin estirar de la seva imaginació.

I jo crec que n'hi ha propostes, més tipus reptes, que sí que han de ser una mica més dirigides, però sempre a la base del joc. No ha de ser un joc dirigit que obligui a l'infant o que es senti pressionat, que no sigui divertit.

Orador 1: Ha de gaudir.

Orador 2: Ha de gaudir, exacte. Si no gaudeix, no és joc i no hi ha aprenentatge tampoc. Estic d'acord que hi hagi dos vessants, el joc dirigit i el joc lliure.

Orador 1: I després, quins tipus de materials utilitzes a la teva aula per enfocar més el joc? Quin tipus de materials t'agrada utilitzar?

Orador 2: Les peces soltes sí que hi han d'estar, combinades amb elements que puguin interaccionar, que sorgeixin. Joc simbòlic, no? Peces soltes amb animals, amb nins. Què més? També el joc simbòlic, ja de per si, no? La cuineta, tots aquests elements que inciten a imitar l'adult.

Les peces soltes és també per crear petits minims i que això es vagi engrandint. En aquesta classe ho fan bastant bé. Després, jocs d'experimentació i altres propostes lúdiques, com les que vas veure a l'entrada relaxada, que vagin relacionades amb aprenentatges que estem treballant al dia a dia.

Relacionat amb la lectoescritura, amb el llenguatge matemàtic i el grafisme i el desenvolupament de la coordinació de la psicofina. Sempre hi ha d'haver propostes diverses i que agradin a tothom.

Orador 1: Com a mestra, consideres que és important incloure o proposar el joc no estructurat a les aules d'infantil? Importantíssim.

Orador 2: És un exemple mateix. Importantíssim. Els jocs, les peces soltes han d'estar presents, perquè fomenten la creativitat, fomenten la creació de... Que els infants també interactuen entre ells, es relacionin i vagin creant els seus... Al final, és que tot el material no estructurat no té una forma en sí que li diu com ha de jugar.

Ha de ser ell el que ha d'imaginar què fer amb aquestes peces i li dona el valor o l'objectiu que ell té a la seva ment. Al final, això és riquesa, per ell i pels que estan al voltant jugant.

Orador 1: Perquè cada un li dona el seu...

Orador 2: Exacte...el seu consentiment. I és compartit, a més a més, perquè comença un i després l'altre s'atereix i fan unió de perspectives i al final això és molt ric. Creen aquí unes fantasies impressionants. Sí, sí, tot ve.

Orador 1: I després, has sentit a parlar sobre el recurs de les peces soltes.

Orador 2: Sí, tinc el llibre a casa de les peces soltes, també. L'he de llegit, també. Bé, crec que gairebé, gairebé. M'hi falta alguna part, però...

Orador 1: Sobretot les fotografies són super xules.

Orador 2: Sí, sí, sí.

Orador 1: I quan les vas conèixer?

Orador 2: Doncs, les vaig conèixer després de fer les pràctiques a l'Escola dels Encants. I a partir d'aquí, a través de l'Instagram, i vas coneixent contes que parlen molt d'elles, et porten un article i al final veus que hi ha un llibre i al final és això. Però va ser a l'Escola dels Encants.

Orador 1: Allí les utilitzaven, com a...?

Orador 2: Sí, a l'ambient de construcció, sobretot.

Orador 1: Ah, bé. D'acord, d'acord. I has realitzat alguna formació específica sobre peces soltes?

Orador 2: Específica no m'agradaria, però...

Orador 1: Tampoc no sé si n'hi ha, però he ficat per aquí.

Orador 2: Sí, la noia del llibre sí que ho fa, la Priscilla.

Orador 1: La Priscilla Vela.

Orador 2: Sí, en fa. Sí, fa formacions d'això. Però no he pogut. Perquè, a més a més, en moments que a mi em venia de gust i podia, a nivell econòmic no podia perquè són molt cares.

Orador 1: No, no, segur que són molt cares.

Orador 2: Són molt cares, sí. Bueno, és que totes aquestes formacions en les que tenen millor pinta són les més cares. Sí, són supercares, però... No, no. Però m'agradaria. És una d'aquestes coses perquè sí que és veritat que jo puc tenir aquí les peces soltes i puc tenir la informació, però quan tu tens una formació pel mig que t'ajuda, que et fonamenta tot en bases teòriques i... Al final...

Orador 1: És que dels articles que jo he vist ficava molt, sobretot, que de les peces soltes es necessitava com una mica més de formació dels docents per poder treure-li el suc.

Orador 2: Clar, no és només posar peces. No, han de tenir un sentit i ha de tenir com... És com el joc heurístic, no? Tu no pots posar només contenidors. Tu has de posar contenidors i peces que puguin interactuar entre elles. Perquè, si no, no té sentit.

Orador 1: Exacte. És igual que les peces soltes.

Orador 2: Tu no pots posar peces soltes per posar. Has de posar elements que interactuïn. Com, per exemple, els animals o altres coses que puguin crear i generar un joc simbòlic, per exemple. O, no sé, bueno, sí... és que també el tema de les peces soltes té com la fase de tancament, la fase de... Té molta cosa que requereix formació.

Orador 1: Un dels meus plantejaments era sobretot per veure si es posa com així, perquè està com de moda, no? I tothom ho fa sense cap sentit. Realment, després...

Orador 2: O sigui, és una cosa que ha de tenir un sentit i ha d'estar ben posada i tot això. Hi ha gent que ho fa, aquí qu'anes feien les teranyines, hi havia una persona que portava el tema dels minimons i no ho acabava d'entendre. Preparar els minimons era posar peces soltes així, però no hi havia elements que poguessin interactuar. També és veritat que depèn de l'objectiu que tu li donis, perquè si tu agafes les peces soltes i poses una base i tu fas mandales, aquí no hi ha d'haver cap interacció, no? No estàs creant ni mandala ni peces soltes. Aquí sí que et dic que potser no cal.

Orador 1: Perquè l'objectiu és fer una creació artística, no tant com un joc. El joc també podria ser crear la mandala, però té com un altre objectiu.

Orador 2: Un altre objectiu, sí. Que també és una altra de les coses que fem servir aquí, no només aquí, sinó per crear mandales o creacions artístiques d'aquests que es diuen. I doncs això.

Orador 1: I després, utilitzes aquest recurs a la teva obra i què et va portar a implementar-lo?

Orador 2: Portar a implementar-lo? Pels beneficis, no? Que tu llegeixes els articles i veus també els infants com es comporten davant de les peces soltes. També, no? A veure, que al principi quan tu els dones als infants, a vegades és una mica caòtic, però si tu mica en mica els hi vas... Clar, al principi de primeres no ho entenen. I sobretot si no estan acostumats a interactuar amb això. Però no triguen gaire a comprendre l'objectiu o per què són i com s'utilitzen. Però va ser així, pels beneficis, bàsicament.

Orador 1: I llavors, la següent pregunta va lligada amb això. Quins beneficis consideres que té l'ús de peces soltes en aquesta etapa? Si has vist el primer cicle o el segon, si creus que són els mateixos.

Orador 2: Jo el primer cicle no vaig treballar mai amb peces soltes. Tot era molt convencional, molt tradicional. I no he tingut l'oportunitat de veure en primer cicle... Veure infants de primer cicle treballant amb peces soltes, no he tingut l'oportunitat. Però el segon cicle, doncs, per una banda, fomenta la imaginació, la creativitat, afavoreix les relacions entre els companys... Què més, què més? També el llenguatge, per quan t'expliquen o parlen entre ells. Com fomentar les relacions entre ells. Sí, o que et puguin explicar. I també això, veure què van passant per fases. Per fases que són necessàries, també. Bé, que ho expliquen els articles. Aquestes fases que són necessàries i que les han de treballar molt per després passar a la següent. És com petits esglaons en el joc. I cada vegada el joc es fa més complex.

Orador 1: Exacte. El joc es va estructurant més. Veus què passa d'una fase més caòtica a una fase més ordenada.

Orador 2: I tot això ho vas veient en aquest procés. I que van tancant etapes i es van obrint de noves. I veus que cada vegada són més riques. I no sé què més t'agrada.

Orador 1: Jo ho vaig veure perquè jo les vaig descobrir al primer cicle, quan vaig fer les pràctiques. I jo quan vaig començar, ells ja estaven molt acostumats perquè la mestra les utilitzava sempre. I al principi és com que feien... Clar, perquè eren infants que tenien d'un any i dos mesos a un any i cinc mesos. I al principi les utilitzaven així, com una mica el que dius tu, com per posar dins o fora. Un joc més agudíssim. Fins que un dia vaig veure que un va fer una simetria perfecta amb els mateixos objectes d'un lloc a l'altre i la va deixar allà. I no vam saber mai quin nen va ser el que el va fer. Tampoc no sabem si ho va fer perquè sí o si ho va fer amb una intenció. Però era una simetria perfecta. O sigui, va posar els mateixos objectes al mig i al costat.

Orador 2: Sí, sí, sí.

Orador 1: I va ser com superguau. En sèrio. I un any i cinc mesos. Un any i cinc mesos. Era molt fort.

Orador 2: És com, no sé, veure les coses... Sí, sí.

Orador 1: I llavors t'ha funcionat en la majoria de grups, en els quals has utilitzat? Sí. O sigui, notes que hi ha diferències o no?

Orador 2: Bé, hi ha nens, hi ha grups, per l'experiència de veure sobretot els de la Cristina, que al principi ells no jugaven tant. Ara sí que juguen més, però jo crec que aquí sí que és veritat que és un joc més ric, aquí. Aquí les... Ja està com més, sí. Han passat una mica més. Jo crec que com que han començat abans, estan en una... En un procés més avançat. Exacte. I potser es veuen diferències, però no gaire, sinó... És això, que hi ha diferències quant al moment en què comencen. Però jo crec que després, més o menys, tots els grups segueixen fent aquesta estructuració del joc. Bé, si els aporta motivació, no ho sé. És que tampoc... Clar. És que com que he estat de reforç en altres grups, tampoc he vist, no tinc com el record de... Ja, com que ho hagin... No tinc record.

Orador 1: Sí, era només perquè jo que a vegades potser dius mira, aquest grup que tenen altres característiques, potser és que no funciona o no els crida l'atenció.

Orador 2: Aquí s'estan animant molt. Van començar dos nens i ara és una cosa que està... Es contagiant. Sí. I els nens, que són molt moguts, arriba un punt que els relaxa, que es col·loquen allà i es relaxen.

Orador 1: Clar, perquè l'atenció està potser com més focalitzada.

Orador 2: Sí, exacte. Estan superconcentrats, estan tranquils... I bé, que aquí en aquesta classe s'ha contagiat és una cosa generalitzada. Sí que és veritat que hi ha alguns que no tenen la paciència, però hi ha d'altres que sí que es fan afegir en aquest joc. I que aquí és un joc estrany. Jo els dic, tu vinga,

mentre fem propostes, una és el record de les peces soltes, que podeu fer creacions i tal... Allà estan tan panxos.

Orador 1: Ja, és veritat. D'acord, i llavors hi ha l'última. Si creus que l'ús de les peces soltes ha augmentat en els últims anys o ja fa anys que s'utilitza? Perquè és com que el concepte es va fer el 1972, però bé, que pot ser que s'hagi utilitzat ja sense posar-li aquest nom o...

Orador 2: Jo crec que s'ha utilitzat. I crec que abans era més el joc heurístic o la panera dels tresors, perquè és material no estructurat, diguéssim. El que passa és que ara, fa uns temps enrere, les xarxes socials han fet que hi hagi més... Bé, que es visibilitzin més totes aquestes peces de Grapat i d'aquestes empreses que estan fent material...

Orador 1: De Jugar i Jugar, etcètera.

Orador 2: Sí, exacte, i és més visible a tothom i per això s'ha posat més de moda i la gent ara està com més conscienciada del tema de les peces soltes. Bé, la moda, perquè no tothom... És el que parlem. No tothom sap per què... Jo la poso aquí, la peça... perquè es fa, perquè és...

Orador 1: Perquè sí, perquè es fa, exacte.

Orador 2: Però sí que és veritat que... Jo crec que es feien servir abans, però no posant-hi la paraula peces soltes, sinó...

Orador 1: Sinó jugar amb material que no estava fet per jugar.

Orador 2: Exacte. I això ja fa anys, sí, sí. Fa molts anys. De fet, quan el meu fill, que ara té 8 anys, anava a l'escola Bressol, no estava tan de moda el tema de les peces soltes, però a nosaltres ens demanaven llaunes de tonyina, cadenes, pots de llet, o pots d'aquests... Ens demanaven coses, vull dir que això...

Orador 1: S'utilitzava, era un material que realment...

Orador 2: Sí, i quan jo estava a l'escola bressol fent de tutora, jo les demanava també, jo les utilitzava, però només eren peces que del meu entorn no eren peces de fusta com ara, que tenim més cosetes, més... Que estan preparades per això, però que tampoc tenen... Exacte.

Orador 1: No estructurat, però preparat per això.

Orador 2: Exacte.

Entrevista a la mestra 2:

Orador 1: I m'agradaria saber quina és la teva visió sobre el joc o com l'enfoques, o com creus que ha de ser el joc a l'etapa infantil.

Orador 2: El joc a l'etapa infantil és el principal... Com t'ho diria? És el més important per al desenvolupament de l'infant. A partir del joc, l'infant es coneix a ell mateix, coneix l'entorn i pot començar a tenir uns aprenentatges que ell mateix va creant a partir d'un material que se li ofereix. El joc és l'eix principal de l'escola Bressol.

Qui opini el contrari no té ni idea. És millor que no s'hi apropi.

Orador 1: A la teva aula, quins tipus de materials utilitzes més o t'agrada utilitzar?

Orador 2: En aquest curs estic en un grup de lactants, on tinc set infants, i la veritat és que les meves propostes a l'estança són iguals que les altres, tant a caminants com a grans, però canviant el material. Tot és un material inespecífic, o peces soltes en aquest cas, on és l'infant i, a partir de la prova i arròs, ell va manipular aquest material i va trobant una utilitat que nosaltres com a adults mai ho fariem. I la gràcia o el bonic és observar com aquest material, en unes mans d'un nen tan petit, pot fer coses que nosaltres no ens imaginàvem o no fariem. Per exemple, un ou de fusta, que molta gent em diu, com que regales a una parella de tresors un ou de fusta, el nen el pot fer rodolar, el pot posar dintre d'un pot, el pot treure, pot mirar la seva forma, se'l fica a la boca... Té tantes possibilitats infinites que com a adults seríem incapaços de veure aquestes possibilitats, i si ho fariem a un infant és que li obre un ventall molt gran.

Orador 1: I s'amplien les possibilitats o ho multipliquen?

Orador 2: No, infinit, infinit. Una cosa que nosaltres no fariem ni cas, ells són capaços de construir una casa. Com a mestra, consideres que és important incloure o proposar el joc no estructurat a les aules d'infantil? És el més important pel que he dit, un material que doni... que l'infant sigui capaç de crear i imaginar coses que el mateix material no està imposat, com els jocs de plàstic, el piano que fa

música... Ell pot crear un instrument musical a partir d'un pot i d'uns pals, que realment el pot i els pals per si sols no tenen cap funció, cap objectiu, però ells poden crear realment, per exemple, un timbal, i fer música amb ells, no els cal un piano, que soni la música i que sigui tot de plàstic, que hi hagi llumetes...

Orador 1: Que sempre soni igual.

Orador 2: Que sempre soni igual i que no has de fer res, sinó picar i a veure què surt. Pot agafar una tapa i fer també soroll, pot agafar una cadena amb un pol metàl·lic i fer caure la cadena, o simplement caure la cadena des de les mans fins al terra i veure com sona. Això ja és un descobriment i és un so molt millor, més natural que un material de plàstic o un piano, que unes coses, unes boles que giren, que per ells no tenen cap tipus de sentit.

Orador 1: Un cop ja la descobreixes, ja sempre és igual.

Orador 2: Ja sempre és igual, exacte. L'altre material et pots fer servir de moltes maneres diferents. Pots fer un cotxe, pots fer un caminet, pots fer una casa, pots fer jugar al joc simbòlic que és com la cuineta... És que el material en específic, o les peces soltes que es diuen actualment, tenen tantes infinitats de possibilitats que és el que realment enriqueixen els infants, aquesta oportunitat de créixer i imaginar. No cal que l'adult li digui l'impòsi que ha de fer, sinó que sigui el propi nen que decideixi què fa amb aquest material, que és el que jo crec. I és anar canviant a l'estança, tipus de material que doni aquesta possibilitat que l'infant imagini i cregui lliurement, que no sigui l'adult qui li hagi de dir què ha de fer en cada moment, sinó que sigui l'infant que provi aquestes possibilitats d'aquest material, que pot ser una única acció o hi ha milers d'accions que poden fer servir.

I sobretot, joc lliure, que l'infant agafi el material que vulgui en cada moment i que explori segons les seves necessitats. No imposar una proposta o una activitat perquè l'infant amb una visió d'adult li digui o esperi que ha de fer... Això, que n'hi ha més opcions. Que n'hi ha més opcions, sinó que ell lliurement descobreixi el món.

I l'adult el que ha de fer és observar i acompanyar aquest joc i aquest moviment més lliure. I veure, més o menys, el material que funciona i el que no funciona i anar canviant i anar... Però si un material no funciona un dia, s'ha d'esperar una mica més. Hi ha d'haver una evolució exacta.

Si dius que passen dues setmanes i aquest material que has posat realment no fa res o no hi veu l'atenció o no acaba de... De funcionar, es canvia, però s'ha de deixar un marge de temps i s'ha de posar uns materials segons l'edat dels infants i també valorar la seva perillositat. Per exemple, a un infant que no camina o que està començant a caminar posar-li culleres de fusta, el que pot fer és... En aquestes edats tot va a la boca. Experimenta primer per la boca.

Posar un material que el nen està començant a caminar que li té a la boca i pot caure, se li pot clavar, això també s'ha de valorar. Per tant, que sigui una peça solta o un material específic no li pertoca per edat que la descobreixi. Això també l'adult, que també té el joc de jugar en un paper molt important, que és la dama.

Això que sona molt típic però realment s'ha de fer bé perquè si no... En principi sí que és veritat que nosaltres guiem un joc lliure, sí, però l'adult està sempre present i ha d'observar realment com fan servir aquest tipus de material o les cadenes, per exemple, que a molta gent els fa por. A mi també em feia por perquè una cadena vola, segons a quina edat això comença a volar i, clar, fan mal per tant, què passa? Al costat li donen la cadena i això és molt perillós pels companys. Aleshores, quan es produeix aquest tipus de joc en un grup d'edat de, per exemple, dos o dos-tres, o reconduïxes o aquest tipus de material el retires perquè veus que, bueno, fa un perill per la resta de companys.

Orador 1: I has sentit a parlar sobre el recurs de les peces soltes?

Orador 2: Sí, moltíssim. La veritat és que des de fa molts anys a l'escola es bressol sobretot s'ha utilitzat, més que res el tema de les peces soltes és un nom que és actualment bastant actual sinó que sempre s'ha fet el tema, nosaltres el que anomenàvem aquest tipus de material era material inespecífic i ja s'ha passat a parlar de peces soltes però és el que realment és fa des de fa molts anys a l'escola bressol. Però parlar d'aquest tipus de material que per si sol no té... tu el veus un pal, una pedra i una fulla.

Orador 1: De primeres no serveix per res.

Orador 2: No serveix per res, però si els ofereixes als infants són els infants els que els donen el valor realment que tenen. Però sí, sí, fa molts anys.

Orador 1: Bueno, i quan les vas conèixer?

Orador 2: Ostres, les vaig conèixer així amb el nom em sembla que fa uns quants anys, no sé si seran quatre o cinc anys aproximadament quan, bueno, investigant perquè tot el món canvia, t'has d'informar, t'has de formar i la veritat és que seré sincera mitjançant les xarxes socials, Instagram vaig veure que aquest tipus de material que jo feia servir feia molts anys a l'escola bressol es deia peces soltes i em vaig interessar molt perquè jo tinc dos fills i també em vaig interessar molt per oferir-los als meus fills aquest tipus de material tan dispar. I em vaig comprar el llibre de peces soltes i me'l vaig llegir vaig fullejar i a més el vaig portar a l'escola perquè estigués allà present.

Perquè realment és veritat que és una cosa, és un material que sempre han tingut a les estances i a les escoles amb el nom de material específic. I bueno, ara ja les anomenem quan fem alguna proposta, ja és peces soltes oferim als infants un tipus de material, una proposta d'activitat o diferents tipus de material que els infants el que fan és voler la seva imaginació i nosaltres només presentem el material i ells fan el que volen així que sí.

Orador 1: I has realitzat alguna formació específica sobre peces soltes?

Orador 2: No, no, he llegit llibres he estat molt atenta també a una noia que es diu... ostres que treballa a Ver pensar i sentir que es diu... ara no me'n recordo com es diu?

Orador 1: És la que ha fet el llibre o no?

Orador 2: No, és una altra noia que també treballa espera, també la vaig veure en una formació vaig escoltar una xerrada seva i té molts llibres sobre això també la Jenny Silbert també fa assorament i també està a favor d'aquest tipus de material d'oferir als infants. Aleshores la vaig seguir a les xarxes socials també té llibres, té formacions és veritat que amb el poc temps que tinc no m'atreveixo a fer una formació fora de l'horari laboral pel tema dels fills però té propostes molt interessants i la veritat és que sí, que és un món molt ampli perquè tothom pot parlar de peces soltes és que inclús anar al camp vas al bosc amb els teus fills i la pedra, la pinya i tal ja són peces soltes les agafes i ja a casa les deixes fer inclús allà poden jugar allà mateix a la naturalesa no cal, una pinça, un pot la gent em deia els pots de la llet de pots, perquè els hem de guardar a casa meva era posar i treure fer de timbal, fer de regular fer de contenidor per posar les coses és que pots fer servir de moltíssimes coses aleshores és donar l'oportunitat és donar l'oportunitat realment als infants que els infants amb objectes quotidians desenvolupin la seva imaginació i és que és increïble veure'ls jugar i veure les produccions que fan amb quatre pinces i dos pots és increïble i l'adult va fer això era donar l'oportunitat a aquests nens a poder explorar el món d'aquesta manera sense que l'adult incideixi en ells tan directa que no els faci camí nosaltres com a adults els ho farem aquest material sempre amb una mirada d'observar i d'acompanyar en el moment que els necessiti però deixar-los fer i veure on els arriba i sincerament on els arriba és increïble en molts casos és increïble donar aquesta oportunitat aquesta llibertat de jo sense que sigui tan acotat.

Orador 1: I llavors utilitzes aquest recurs a la teva aula?

Orador 2: sempre

Orador 1: què et va portar a implementar-lo?

Orador 2: em va costar una mica perquè a l'escola on estic aquest grup de visió els costa una mica més això que l'adult l'acompanya i observa i és l'infant a l'eix el que fa costa una mica d'implementar a les escoles perquè les direccions que tenim les que veiem que hi ha un món diferent de les activitats que es deien abans tan dirigides, deixar fer l'infant això no els agrada hi ha un descontrol a l'estança però a poc a poc vaig aprendre ho vaig sentir perquè porto molts anys a l'escola a obra sola, està clar que quan vaig començar no soc la mateixa que soc ara abans jo també era de pintar, de fer tot molt estructurat molt dirigit que l'infant ha d'estar aquí o assegut o allà, sinó de deixar fer i quan en aquest moment deixes fer tot flueix sol clar que has d'intervenir perquè hi ha conflictes però és deixar fer i acompanyar hi ha infants que necessiten un altre tipus de joc però si deixes aquells infants que s'agobien que no volen seure com l'adult li diu que ha de seure quan els proposes una proposta que no volen fer però no l'has de fer perquè com a adult quan els deixes ser nens i respectes que han de

ser nens perquè és el seu moment i els dones la importància que realment necessiten és que tot va sol clar que hi ha conflictes però com a tot arreu també és part de l'aprenentatge és que surt tot com un natural és molt més fàcil reconduir la situació

Orador 1: I com a mestra quins beneficis consideres que té l'ús de peces soltes en aquesta etapa?

Orador 2: com a mestra és que és el millor recurs que hi ha el deixar fer és el millor veus com cada infant a vegades els més grans de dos o tres anys reproduïxen situacions de casa seva i t'ho ensenyen el poder jugar lliurement que no hi hagi un adult que els digui cada moment que es fa amb aquell material amb aquell objecte és com que s'alliberen, és una alliberació pel nen poder crear, poder imaginar sense que ningú li digui això està malament o això està bé sinó siguin lliures i siguin ells mateixos clar que has de mirar, que no s'ho fiquin a la boca perquè hi ha unes peces que són molt petites però ostres el que creen i tu només estàs allà acompanyant jo crec que és l'eix principal de les escoles bressol i tant de bo de moltes escoles de 3 a 6 jo treballa a un 0-3 però 3 a 6 hauria de ser el mateix.

Sempre diem que l'infant és l'eix principal, el protagonista però en moltes escoles quan van pujant l'edat s'oblida però és que és així, l'infant no pot aprendre el que l'adult li ha de dir que ha d'aprendre l'infant aprendrà el que està preparat per aprendre segons les seves vivències i si no donem les eines, el material és imprescindible perquè puguin fer aquest aprenentatge per molt que li digui que ha d'aprendre a sumar si en aquell moment no està preparat pel que sigui o perquè no li interessa i no tinc recursos per poder ensenyar-li la suma d'una manera diferent a la tradicional que estem acostumats a nosaltres no aprendrà, i aquí veuran els fracassos escolars els nens que estan agobiats, els nens que ho passen malament deixar fer és d'uns límits per suposar no es pot deixar fer aquí a lo loco però s'ha de deixar fer sempre, material estructurat material molt pensat i molt reflexionat segons el tipus d'edat jo a lactants no posaré peces molt petites que es puguin ofegar he de buscar material inespecífic o peces soltes que no li càpiguen a la boca us ho han de provar ho has de veure però peces soltes a l'escola bressol ha de ser l'eix principal

Orador 1: I tu has vist si t'ha funcionat a la majoria de grups o a vegades has trobat que no?

Orador 2: No, m'ha funcionat m'ha funcionat completament hi ha nens que necessiten un altre tipus de proposta potser més dirigida pel trena del nen però és aquell que s'apropa a tu i necessita més recolzament més que estiguis per ell, més que juguis per ell però que l'ofereixes aquest tipus de material que t'he dit abans són uns altres i no cal que juguin en grup al 0-3 són ells mateixos i amb la seva producció han tingut fotografies i imatges de produccions realment increïbles

Orador 1: jo me'n recordo que va fer la simetria aquella que no sabíem qui l'havia fet i és impressionant que un nen d'un any i mig pugui fer una simetria sense saber qui l'està fent ell no sap que està fent una asimetria però ell ja ha posat en el material que li vam oferir el que ha volgut crear i imaginar a vegades no cal tampoc donar paraules a tot que tu ho saps com a adult necessitem posar paraules a tot el que està fent però a vegades hi ha jocs o produccions que no cal posar paraules no cal que sigui una casa, un cotxe, un avió és allò que veus el que s'hagi imaginat el nen en aquell moment potser tampoc té tanta importància perquè és una cosa seva no hi és valorar i validar això que ha fet que és increïble que per una altra persona que treballa d'educació això és una tonteria que no té cap sentit però per la gent "solo juegan", i ja és suficient.

Orador 1: Tu creus que l'ús de peces soltes ha augmentat els últims anys o ja fa anys que s'utilitzen?

Orador 2: Ha augmentat perquè hi ha gent que s'ha format s'han fet llibres, bibliografies s'han fet molts articles i encara que és un tema que ja es treballava com a material específic, s'ha donat un valor d'una importància realment a aquest tipus de material d'oferir a les criatures s'ha evolucionat perquè s'ha estudiat s'ha format i s'ha treballat que aquest tipus de material és per on hem d'anar jo crec que sí que per molt que abans es deia material específic quedava molt a l'aire ara és una cosa molt més important la gent creu més en això i quan molta gent creu més en això la bola es fa molt més gran i tothom va més cap allà són dues o tres persones que diuen material específic, està boja, però si a sobre tenim llibres hi ha gent que hi creu, hi ha gent que hi treballa hi ha gent que hi estudia, doncs clar, molt millor quan hi ha una base, tot es fa molt més gran

Orador 1: Doncs ja està, no sé si hi ha alguna cosa que em vulguis dir jo he fet aquestes preguntes però és una mica oberta...

Orador 2: Jo només dic que em sap molt de greu que les universitats no estiguin en compte l'etapa 0-3 que sé que som una etapa bastant oblidada però crec que les persones que han passat la pràctica del 0-3 heu vist que realment som una altra realitat és veritat que els nens són molt petits però bé, som la base científica de tot de la formació de la persona, del nen i res, donar importància que el 0-3 també existeix que som una etapa tot i que no és obligatòria però el 3-6 tampoc és obligatòria però es nombra molt més, es treballa molt més, s'us forma molt més el 3-6 però bé, que el 0-3 també hi és i donar l'oportunitat a les persones que comenceu i esteu estudiant poder venir a les escoles de sol i veure la nostra realitat doncs també és bo i que ojalà la universitat posés algun tipus d'assignatura, algun tipus de temari que fos 0-3, no 0-6 sinó 0-3-3-6 i moltes gràcies!

Entrevista a la mestra 3:

Orador 1: Doncs m'agradaria una mica saber quina és la teva visió sobre el joc i com l'enfoques?. Vull dir com creus que ha de ser el joc a l'etapa d'infantil?

Orador 2: Per mi el joc ha de ser lliure, és a dir, lliure però amb propostes engrescadores que ells puguin desenvolupar-se i fer diferents, bueno, desenvolupar-se en diferents àmbits, sobretot jugant. Evidentment és molt important aprendre a jugar.

Orador 1: És com la base, no?

Orador 2: La base, sí. Sobretot amb nens tan petits, no? Amb els adults també. Sí. I amb les persones grans. Però ja està perdent, no?

Orador 1: Amb els anys. Sí, perquè quan vas pujant cursos es perd. Sí.

Orador 2: Doncs sí. Però bueno, per sobretot amb tan petits, no? És necessari. I sempre les propostes engrescadores i convidar com a joc, no? Sí.

Orador 1: Doncs seguint m'agradaria saber quin tipus de material utilitzes a l'aula, o quin t'agrada utilitzar.

Orador 2: Vale, bueno, ja t'he explicat una miqueta que t'he fet una breu explicació del canvi de metodologia que hem fet aquest curs. Estem utilitzant el tema del treball per ambients. Però és algun material concret?

Orador 1: No, bueno, en general, o sigui.

Orador 2: Intentem, sobretot intento que els materials siguin que puguin trobar l'entorn. I naturals. Per què? Perquè evitem el plàstic, evitem els colors, perquè tot això ja ho tenen. Ja és un material que no es trobaran a l'abast, no? És un material comprat, comercial. Llavors intentem que ells puguin jugar amb pedres, amb pals, amb peces de fusta, amb material natural que troben a l'entorn. Intentem que sigui així.

Orador 1: Si genial, doncs llavors com a mestra creus que és important incloure o proposar el joc no estructurat a les aules d'infantil? I una mica el per què, osigui per què creus que ha de ser o no així?

Orador 2: És important. Per mi és molt important perquè desenvolupa el nen la seva creativitat i els seus esquemes, es pot fer les seves hipòtesis. De l'altra manera, tu li dones un material estructurat que moltes vegades, amb un material estructurat, ells ja et fan. Sí. Però intentem, és molt més engrescador, ja tots sabem que un nen amb una caixa de cartró o amb un plàstic es pot crear un món, no? Doncs una miqueta aquí, perquè es creen moltes més hipòtesis i perquè, a més a més, ells aprenen més. Perquè són més lliures en el seu pensament, no? No els estem influenciant. No està a dintre.

Orador 1: No està guiat.

Orador 2: Llavors s'acostumen també. A vegades, quan tu els anem guiant, ells s'acostumen a aquesta guia, no? I realment és bo que ells explorin, que preguntin, que facin hipòtesis, que s'equivoquin i no. I moltes vegades no s'equivoquen. No hi ha mai una única solució, no? Llavors estem creant alumnes molt més, per mi, creatius, lliures, no?

Orador 1: Exacte, perquè ells mateixos poden. Sí. I m'agradaria saber si has sentit a parlar alguna vegada sobre les Peces Soltes.

Orador 2: Sí, mira, justament, el curs passat, vaig veure que s'estaven fent moltes coses amb aquest tipus de material i al curs passat em vaig engrescar a fer un curs de formació. Llavors, sí, tinc nocions, em falta acabar-ho d'implementar, no com a tot, però sí que els hi poso algun ambient. Com a un recurs. Això, sí, un ambient on ells tenen material i poden fer les seves estructures, no? Una mica, o no. I el seu lloc lliure, poses materials, intentar canviar-los també, perquè són materials moltes vegades que són fungibles, no? Que poden ser cartrons, rotllets, peces, no? I també és important que hi hagi connectors d'aquests materials, no només posar pedres, peces de fusta, tal, sinó que també va bé que tinguin cel·los, que tinguin cintes, que tinguin cordes, que puguin lligar. Com vas fer-los interaccionar?

Orador 1: Com per poder lligar, una mica.

Orador 2: Sí, l'any passat sí que vaig muntar un mínim que era sobre el mar. Vaig posar diferents materials, diferents animals marins, i ells creaven el seu món, perquè estàvem treballant els cavallets de mar.

I, bueno, molt bé. La veritat és que sortien moltes propostes, i ells mateixos, el que havien après, de qui eren els enemics, els amics del cavallet de mar, ho veies que en el joc dels mínims i les peces, ells també ho posaven en pràctica, el seu joc, així. Les seves nocions d'apreses.

És un altre tema, perquè això no és estructurat, però bueno, és mínim, i la veritat és que realment hi ha unes possibilitats.

Orador 1: Ah, això. Sí, perquè són molt àmplies.

Orador 2: Sí, molt àmplies. La veritat és que...

Orador 1: Llavors has realitzat alguna formació de Peces Soltes m'has dit?

Orador 2: Sí, l'any passat vaig fer un curs en vicle, vaig fer un curs online, i em van donar moltes propostes, i una llista, sobretot, de material, que dius, ostres, doncs... Que mai hagués pensat.

Orador 1: Clar, sí, són coses molt de l'entorn, molt bàsiques, i dius, ostres, doncs mira.

Orador 2: A vegades fins que no t'ho expliquen no ho veus, no? I la veritat és que va ser enriquidor.

Orador 1: Llavors utilitzes aquest recurs a l'aula? M'agradaria saber també una mica què et va portar a implementar-lo.

Orador 2: L'any passat vaig implementar una mica aquest material, tot i així i em falta, en manca, encara, perquè aquest any hem fet molts canvis i no ens ha donat...

Orador 1: Tota l'hora no es pot.

Orador 2: Tota l'hora no es pot, però sí que ho tenim en ment. Sí que estem fent ara un ambient d'intercicle que és de material no estructurat. Llavors allà hi ha caixes, hi ha cintes, hi ha cordes, hi ha... A lo gran. Ho fem allà a la sala que tenim d'esports, i la veritat és que és enriquidor perquè ells fan les seves construccions i les seves hipòtesis, i dona molt també a fer un treball en equip amb els companys, que s'engresquen, i muntem, i deixem, i bueno, i allà hi ha molta informació entre ells.

Orador 1: I és que normalment es pensa que unes peces soltes són petites, però... Sí, sí, sí. Com és guai.

Orador 2: Allà és el que dèiem, en el curs estem intentant ja recopilar material, perquè fins i tot rodes, que les havíem tret, de dir per què no podem fer servir les rodes, rodes antigues, peces grosses, fins i tot utilitzaven aquells rodets que utilitzen els cables elèctrics del carrer. Coses que dius, bueno, allò, no deixa de ser material que li podem donar una segona vida. I ells també s'acostumen també al joc comercial, que quan arriba a estar tot fet no t'aporta res.

Orador 1: No, i que només pots jugar d'una manera.

Orador 2: Ara, d'aquella manera jugues aquell dia i simplement ho guardes i no te n'has de jugar més.

Orador 1: Sí. Perquè té una única possibilitat.

Orador 2: I és interessant. Sí, sí.

Orador 1: Llavors quins són els beneficis que veus o consideres que té l'ús de peces soltes a l'aula?

Orador 2: Sí, un recull de tot el que hem anat veient. Nens més lliures, nens que construeixen el seu propi coneixement d'una manera i que els fas partícips. I que el mestre ja no és el mestre que explica i l'altre rep, sinó que és guia.

Orador 1: És com passar el focus del mestre a ell.

Orador 2: Això, sí. I realment és enriquidor per ells. La veritat és que els alumnes puguen d'una altra manera. Es fan les seves hipòtesis. Nosaltres amb els ambients o amb els projectes, ells fan les seves exposicions. Vull dir, són partíceps.

Orador 1: És més col·laboratiu potser també?

Orador 2: Sí, i entre ells, també. És un ambient de treball més agradable, que al final és el que es trobaran. Treballar en equip, presentacions, vull dir, en un futur. Llavors, estem preparant alumnes que siguin, que construïm una mica la seva personalitat. D'aquesta manera, no el que estava allà passiu i només era... sinó molt manipulatiu, sobretot. Que ja no hauria de ser només infantil, sinó que hauria de ser d'aquestes etapes...

Orador 1: Perquè és com que després d'infantil, es para.

Orador 2: Ja està, abstracció total. I dius, no, per què? Nosaltres estem fent servir ara el mètode matemàtic, que és molt manipulatiu, que és innovat, i l'estem fent servir des de l'i3 fins a 4t d'ESO. Per això, també, que intentem que les matemàtiques també siguin manipulatives.

Orador 1: Perquè, al final, és el que tindran ells.

Orador 2: Sí, perquè després... És per entendre les matemàtiques, perquè realment, i apropar-les a l'entorn. Perquè moltes vegades... Perquè no siguin tan abstractes. Clar, fèiem una raó quadrada, una derivada, i que deies, què estic fent jo, això? En què em servirà? Llavors, aplicar-ho a l'entorn i, sobretot, saber d'on surten les matemàtiques. Per què estem multiplicant? Què estem fent? O per què estem dividint? I, bé, el perquè de les coses, perquè, a més, els alumnes ja s'ho pregunten molt més que... Cada vegada més, les generacions, per sort, es pregunten el perquè de les coses. Llavors, això el que fa és avançar molt més.

Orador 1: I tu has notat si et funciona en la majoria de grups o hi ha infants que no els motiva gaire?

Orador 2: No, a tots els infants que he vist que utilitzen aquest tipus de propostes... és jugar per a ells. I juguen a coses que no estan acostumats. Que no ho han tingut, no ho veuen, no... Llavors, és enriquidor.

No s'avorreixen mai d'aquest tipus de joc. No, no. Sí, sempre és ja, va, pleguem o tal. Vull dir que sempre, com que dona moltes possibilitats i moltes maneres de jugar diferents, la proposta mateixa pot ser diferent cada dia, si la fas. O sigui, depèn d'un mateix, no? Hi ha persones que els agrada, eh? Jugar sempre el mateix o... Que, bé, per això està el guia, no? El profe o el mestre per dir, bé, i si utilitzem això? I si probem...? Clar, d'això és tracta. O això ens passa amb els ambients, que ells voldrien sempre... El que els agrada més, voldríem fer-lo sempre. I dius, bé, potser t'agrada un altre ambient que encara no has fet. I si ho proves, t'agradarà. I, bé, després ells veuen també les seves preferències. Però, bé, ho han de provar.

Orador 1: O dins dels mateixos ambients veuen com preferències d'una activitat.

Orador 2: Sí, sí, sí. Hi ha unes propostes perquè són més atractives o perquè per uns nens són més atractives. O hi ha nens que li dona seguretat fer sempre el mateix. Però, bé, tu també, el mestre aquí és el guia que ha de vigilar perquè vagi fent una miqueta de tot. Perquè vagi veient. I, bàsicament, és això.

Orador 1: I consideres que l'ús de peces soltes ha augmentat en els últims anys o ja fa anys que s'utilitza?

Que fa anys que s'utilitza sense dir-li peces soltes? Sí. Perquè s'ha fet tota la vida. Sí, no ho saps.

Sí, és veritat. Es deia material reciclatge, es deia un racó de material reciclat.

Orador 1: Material inespecífic, potser, no?

Orador 2: Material inespecífic. Es deia d'altres maneres. Sí que és veritat que no es creia també que hi hagués tantes possibilitats, segurament. I també un confia més en aquest material perquè abans era com estan jugant i ja està. Només jugant. Només jugant, no. Però tu també aquí pots trobar moltes altres coses. Podem comptar. Podem fer un dibuix, un croquis, si sobretot els més grans. Podem apuntar quantes peces hem posat. Vull dir que, si tu li vols buscar, es poden buscar totes les àrees que podies veure. Des del llenguatge matemàtic o el que tu li vulguis dir, simetries, una mica tot. Llavors, bueno, té possibilitats. Però és veritat que s'ha dit ara, la peça solta és com la paraula de moda.

Orador 1: Això era un dels punts que m'havia plantejat.

Orador 2: Si era com una moda, uf, però, ja hi era. Amb l'educació sempre has anat a modes. Això, amb els 20 anys que jo he viscut, hem canviat. Mira, abans li dèiem racons, ara li diem ambients. Dius, és molt semblant. Sí, al final la proposta és la mateixa. L'únic que canvia és que el nen és més lliure i abans els racons passaven per tots. Al final també els convides que passin per tots els racons. És una altra manera de pensar i una altra manera de veure les coses, però no deixen de ser moltes coses molt semblants. També és veritat que això es feia més puntualment, perquè teníem l'angoixa, antigament, d'haver de fer la fitxa, hem de fer aquesta feina més... Hem de fer perquè materialment... Sí, perquè toca i perquè ho teníem i perquè ja havíem instaurat uns quaderns, que realment no era una decisió només del mestre, era una decisió d'escola. Això ho havíem de fer, cada cop menys temps, perquè si estàs fent una cosa, deixes de fer temps. Ara ens podem recrear jugant o fent aquest tipus d'ambients, perquè tenim més temps, estem més relaxats, i si estem més relaxats també aprenem a més. L'ambient és important, també. És important fer més coses, no només el matemàtic. Abans era tot matemàtic, han de llegir, han de llegir... Sí, han de llegir, però ho poden llegir d'altres maneres. O la lletra ha de ser així... Si acabaran amb un ordinador. I cadascú haurà de triar la seva lletra. La lligada d'adults només les fem les mestres, perquè no tenim la formada, però fora d'aquí ningú fa lletra lligada.

Llavors és canviar una miqueta el xip, no? De mica en mica. Vosaltres ja ho canviareu. A nosaltres ens ha costat més, però estem més contents del canvi. Realment sí, perquè veiem que és positiu. Per tots. Fins i tot per un mateix.

Per les criatures, per els nens, pels infants, però nosaltres també. Perquè es treballa molt millor. I d'aquesta manera pots arribar més a tots els nens.

Perquè moltes vegades abans era ara, quan acabi, hi havia moltes esperes. Això és un tema que sempre angoixava molt als infants. El tema d'ara t'esperes que acabin els altres, perquè si no hem de fer l'altra activitat.

No, doncs tu, quan acabes la teva proposta d'activitat, te'n vas a fer una altra. I ets lliure, t'aixeques i te'n vas. I això, arran d'aquest curs, que hem dit que traiem el nom de les taules, perquè al final ens instauràvem aquella taula en aquell lloc i d'allà eren amovibles.

I ara també s'acostumen a estar... No hi havia relacions. Ara s'acostumen a estar tots amb tots i hi havia nens que no coneixien el nen de la taula del costat, perquè no s'hi relacionava. I realment ara hi ha molta més flexibilitat.

En aquest sentit, per mi és positiu. Perquè ells mateixos s'encasillaven. I llavors havia de ser estàtic.

I ara ells es mouen. Ells van a un armari i agafen la seva proposta. Hi ha com més... Hi ha un ordre, perquè l'ordre hi és.

Sembla que no... I tu pots arribar a tot arreu, perquè no hi ha esperes, perquè tothom està fent alguna cosa. El nen és autònom. Ells saben que treuen aquest material i l'han de guardar en el seu lloc.

Això és important. És important perquè tu també et desestresses. I pots arribar.

D'una altra manera dius, un moment, un moment... Perquè tot ha d'acabar, tot ha d'estar... Això. Ara tots anem a fer això. I ara tots anem a fer allò.

Sí que és veritat que t'has de posar molt les piles, has de tenir moltes propostes, però d'això, de mica en mica, s'agafa el nostre reconeixement. Sí, clar que sí.

Orador 1: Doncs moltes gràcies!

Entrevista a la mestra 4:

Orador 1: Vale. Y luego, así como ya más del tema, ¿qué visión tienes sobre el juego o cómo crees que tiene que ser el juego en la etapa infantil?

Orador 2: A mí siempre me gustó la visión que teníamos en el Colegio Alemán, que siempre era como una visión, sobre todo mía personal, también, porque cada persona es diferente. A mí me gustó siempre educar a los niños para que piensen por sí mismos, de no darles todo hecho.

Que había un vaso encima del armario, el niño no alcanzó el vaso, pues tenía varias opciones, ¿no? O subirse a una silla, o preguntar a un amigo, o preguntarme a mí, ¿no?

Orador 1: Sí, sí, sí, como que es autónomo.

Orador 2: Este tipo de... siempre me gustó, no darles todo hecho. Que no sea como el adulto el que tiene que decir cómo hacer las cosas. Además, los niños, cuando nosotros al principio en el Colegio teníamos los grupos separados, según la edad, luego se mezcló.

Orador 1: Como interciclo, que se llama ahora, ¿no?

Orador 2: Sí, y yo creo que los niños entre sí aprenden muchísimo. Porque los mayores, los de 5 años, ya tenían como una tutoría sobre uno pequeño, tenían que ayudarles, ¿no? Los niños tenían su propio sitio donde poner sus cosas, su anorak, su chaqueta, su servilleta dentro de la bolsita, su desayuno, su cantimplora... Y entonces el mayor le ayudó en esto, ¿no? Y siempre... al principio hacíamos el desayuno juntos, pero claro, como hay niños que venían en autobús y muy pronto, pues les dejábamos, como siempre, una mesa preparada para que pudieran desayunar. Porque, claro, tú tienes hambre a las... Cuando entras en el colegio, el otro acaba de desayunar. Y funcionó bastante bien, la verdad. Solo había determinados sitios, o sillas, y entonces los niños miraron, pues hay un sitio libre, pues ahora puedo desayunar yo. Me preguntan, también es un intercambio de palabras, porque nosotros en el Colegio siempre estábamos como histéricos de hacer hablar a los niños.

Porque los niños son muy comodones, saben lo que quieren, ¿no? Enseñan y hasta... No, no, ni caso, ¿no? Tenías que hablar, por favor, no sé qué, no sé cuánto... Y todo en alemán, ¿no? Todo era en alemán. Y el juego también. Nosotros, digamos, teníamos como un sofá, teníamos un sillón, y teníamos las muñecas, y osos, y cosas para... cojines, para hacer un poco de... para descansar, y estar un poco tranquilo.

Teníamos diferentes espacios dentro de la aula, que son bastante espaciosas, estas aulas, para poder jugar. Donde jugaban los niños, en las que no jugaron casi nunca, es en las mesas. Los puzles sí que les obligué un poco, porque si no, se pierden, se sucian, pero normalmente siempre jugaban por el suelo, y en los diferentes espacios, ¿no? Y...

Orador 1: Y, bueno, luego, ¿qué tipo de materiales crees que se le... tiene que dar a los niños para jugar?

Orador 2: El mejor material posible. Y cambiarlo. Sacarlo de vez en cuando y volver a darlo. Esto siempre ha sido un poco el truco. Sí, porque... O hacer un día sin juguetes. Eso también lo hacíamos. Y el material tiene que ser adecuado para los niños, tiene que ser bueno. Pero, sin embargo, los niños traen cosas de casa, plástico y... monstruos y... Es normal, ¿no? No puedes evitarlo. Es imposible. Yo me acuerdo de... que había unos ponis de color azul claro y rosa.

Orador 1: Sí, como los... ¿cómo se llamaban esos? My Little Pony.

Orador 2: Exacto. Que era horrible. Pero es que... Si no, los deja... jugar en clase. Yo intentaba siempre...

Que no traían juguetes desde casa. Eso sí, que intentaba. Luego, a escondidas, siempre había.

No pasa nada, ¿no? Hay normas, pero las normas son para quebrarlas.

Orador 1: ¿Tiene que ser más material natural que ellos tengan en el entorno? ¿O material como...?

Orador 2: Nosotros teníamos bastante material de Montessori. ¿Sabes? Las típicas tablas de corcho. Sí. Donde podían, con los... ¿Cómo se llama? Martillo. Martillo. Y los pequeños clavos. No sé si conoces este juego. Que son pequeñas maderas con un agujero dentro. Y se podía hacer cosas así. Y teníamos bastante material de Montessori. Y también todo. Bueno, puzles... De todo.

Orador 1: Vale. Y luego, que si crees que es importante, proponer el juego no estructurado en las aulas de infantil. O sea, el juego que no le dices... O sea, que el adulto no tiene que decir cómo se tiene que jugar a eso.

Orador 2: Yo creo que sí. A ver, esto es fundamental. Según la filosofía que tenemos, que los niños mismos se inventan sus juegos. Y nosotros siempre teníamos como un plan semanal con un tema. Por ejemplo, colores. Entonces, hacíamos una semana roja, o una semana azul, una semana amarilla. Los colores, y entonces los inventaban los juegos.

Orador 2: La comida era azul o rojo. Como sea, ¿no? Y nos poníamos camisetas de cierto color. O, no sé, hacíamos un tema. Entonces, según el tema, pues... hacíamos cosas. Juegos y canciones y los juegos con los dedos. Juegos y teatro y lo que sea. Y lo que surgía también con los niños, ¿no?

Orador 1: Vale, vale. Y luego, si has oído hablar sobre las piezas sueltas.

Orador 2: No sé lo que es exactamente.

Orador 1: Vale, es como los materiales que se usan para jugar. Bueno, es como un concepto que ya se hizo como en el año 1972.

Y dice que es como piezas que se pueden usar para jugar, pero que no están hechas para jugar. Por ejemplo, una pieza suelta puede ser lo que dice una piña. Cosas así, un cucharón, un cazo, cosas así. Piedras, palos y todo eso. Ah, pues eso es inacabable. Yo lo encuentro muy bien, esto.

Orador 1: Sí, pues eso. Y ahora también hay algunos que están hechos como para eso, que son muñequitos pequeños que no tienen cara. Más o menos como Waldorf o Montessori.

O anillos o monedas, así como de madera. Todo eso son como piezas sueltas, que le llaman.

Orador 2: Muy bien, ¿no? Lo encuentro muy bien, fenomenal.

Cuanto menos... A ver, intentamos, por ejemplo, que las muñecas... En mi época de niña, las muñecas no tenían sonrisas. O sea, la sonrisa te la tenías que inventar tú. Entonces, a mí me parece muy bien este concepto.

Hay que potenciar la creatividad y la imaginación de los críos.

Orador 1: Sí. Y entonces, con eso te quería preguntar, ¿qué beneficios tú crees que tiene usar estos juegos?

Orador 2: Justo esto, aumentar la creatividad, aumentar la imaginación, utilizar cosas que no son útiles, digamos, en el sentido de juguetes, para poder jugar con ellos, ¿no? A ver, un niño con un rollo de papel higiénico vacío, y una bola, se inventan cosas.

¿No? Es esto. Y si no tienes juguetes, pues te inventas algo. Y si tienes todo dado, ya no tienes por qué jugar, porque ya es aburrido, ¿no?

Orador 1: Sí, sí, sí. Y luego, un poco para saber, si tú crees que ese tipo de juego ya se usaba antes, o que es como más nuevo, en plan que le han llamado ahora y es como un poco de moda. Pero si tú, como ya has trabajado antes, si crees que se usaba este tipo de juegos ya, o no tanto.

Orador 2: A ver, por ejemplo, en el cole, no queríamos que los niños trajeran pistolas y cuchillos. Entonces, cogían un trozo de madera como cuchillo o como pistola. Esto, si no tienes el juguete ya hecho, los niños se lo inventan. Entonces, esto creo que es el sentido de este tipo de juguetes, ¿no? Que los niños pueden utilizar una piedra, botones, o, no sé, pintar sobre las piedras, o hacer yo qué sé. Sí, como para hacer una cocinita. Exacto.

Entonces, claro, cuando más cosas dadas tienes, menos imaginación tienen los niños, ¿no? Porque ya está hecho. No hay que pensar.

Orador 1: Se usa solo de la manera que dicen.

Orador 2: Exacto, exacto. Yo creo que está muy bien este concepto, a mí me gusta. Pero vaya, pues yo siempre lo utilicé, ¿no? Es como que se usa, pero ahora le han dado el nombre.

Me parece estupendo, porque volvemos un poco a lo de antes, no tardes todo hecho. Y que hay una muñeca que hace pipí, que grita, que, pues hay que llorar, ¿no? Y gritar, ¡mami! Si la muñeca ya lo hace, pues no tienes que hacer nada. Y esto pasa.

Es como que últimamente se usaba como los juguetes a los niños que les hacían ser un poco como pasivos, como que el juguete lo hacía todo, ¿no? A ver, tú imagínate aquellas motos que sentabas un crío encima y hacía... Y nada más. A ver, ahora, por ejemplo, se han vuelto de moda las bicicletas sin pedales, que los niños tenían que andar con los pies.

Orador 1: Sí, sí.

Orador 2: Pues yo creo que es mucho mejor una cosa así, que las motos, que son carísimos, y que luego van con pilas, la pila se agota y están por ahí tirados, ¿no? Y entonces pues mucho mejor una cosa así, ¿no? Y esto todo, vaya, hace que...

Orador 1: Sí, sí, pues bueno, pues ya está. Muchas gracias.

Entrevista a la mestra 5:

Orador 1: I m'agradaria saber quina és la teva visió sobre el joc o com l'enfoques, com creus que ha de ser el joc a l'etapa infantil.

Orador 2: A veure, el tema del joc per mi és una cosa que és la metodologia per mi principal de l'educació infantil, penso que a través del joc és com els nens i nenes no només aprenen, sinó que estructuraven la seva ment, estructuraven tot el que els envolta, i per tant forma part del dia a dia de l'escola i de la dinàmica de la classe. Aleshores jo crec que sí que és important això durant el dia, que hi hagi unes estones de treballa, per dir-ho així, i combinat amb estones de joc, però això és important en el tema no només de la classe, amb diferents recursos, el tema de racons de joc simbòlic, o el tema de peses soltes o altres materials, sinó també el tema del joc a l'exterior, que el joc a l'aire lliure, crec que és important en aquesta etapa perquè té uns altres beneficis, que depèn de l'escola on estàs tens més...

Pot ser més ampli aquest joc o no, depèn dels recursos, no és el mateix estar en una escola al mig del bosc, que tens una sèrie d'arbres per pujar, uns animalets que investigar, que una escola més...

Orador 1: Urbana?

Orador 2: Urbana, que és diferent. Però el joc sí que penso que és la base de l'educació infantil per això, perquè és la manera com els nens van integrant les diferents informacions i com estructuraven la seva ment.

Orador 1: I a la teva aula quins tipus de materials utilitzes més o t'agrada utilitzar?

Orador 2: A la classe hi ha materials de joc simbòlic, per exemple hi ha el tema de la cuineta, ara que arriba la primavera volem muntar una floristeria que ja tinc el material preparat perquè facin això de compradors i venedors. Llavors treballa una mica el tema dels diners amb pedretes i tal, una mica el tema del joc simbòlic, després un joc més... Sobretot el joc de construccions, que és super important també, perquè és un joc que dona molt de si i també té molts beneficis pels nens i nenes. Construccions amb diferents materials, de peces de fusta, de diferents tipus, d'altres d'aquests que s'enganxen... Els que s'enganxen i els que no.

Sí, i llavors el tema de construccions, després també el joc més pre-simbòlic, el tema d'animals, per exemple, els animals amb altres coses que convinin, doncs també és un joc que agrada molt. També tenim peces soltes a la classe i després hi ha tot el tema de cotxes, de trens, que això també és un sector de nens i nenes que normalment agrada molt perquè té també el tema de rodolar i de construir les carreteres i les vies i això. És una cosa que hi ha nens i nenes que agrada molt.

Llavors una mica jo crec que seria això. Sí, el joc simbòlic, els animals, trens i cotxes, les peces soltes... Sí, però jo crec que faltaria un espai més, per exemple, més d'això, abans també de disfresses, de complements, però es fan altres espais de l'escola, per exemple, amb les teranyines això sí que hi és, en el racó de joc simbòlic, o en el tema dels contes i el teatre, que sí que hi ha aquest espai més de disfressar-se, tot això que crec que és interessant també a infantil. Però a la classe, com a materials, una mica seria això.

Orador 1: Perfecte. I com a mestra consideres que és important incloure o proposar el joc no estructurat a les aules d'infantil?

Orador 2: Sí, una mica... doncs sí, una mica el que hem dit, que tenim aquest material de les peces soltes a la classe, i crec que sí que és important incloure'l, perquè ofereix una altra dimensió del joc que porta a desenvolupar més la creativitat, la imaginació, tot el que són joguines que ja està fet, que ja està determinat el que has de fer, no té cap aportació pel nen, perquè no ha de pensar, no ha de fer... Tot allò que sigui cosa no estructurada fa que el nen hagi de crear què és allò, quin sentit li dona a cada peça, com s'inventa què és no sé quina cosa... I aleshores crec que és interessant per això, perquè dona moltes més possibilitats i abarca també més maneres de pensar diferents dels nens o interessos que en una joguina determinada, que només es pot utilitzar d'una manera, en canvi l'altre dona més possibilitats. Sí, perquè seria important posar-hi això en el lloc.

Orador 1: Sí. I després ja has sentit a parlar sobre el recurs de les peces soltes.

Orador 2: Sí, és una cosa que sobretot vaig començar a veure quan vaig arribar a aquesta escola.

Jo a l'escola Bressol sí que havia fet tema joc heurístic, que no té res a veure, però sí que treballava amb aquest tipus de material, el joc heurístic, la panera de tresors i tot això, però és una altra etapa,

llavors no té res a veure. I el tema de les peces soltes sobretot ho vaig començar a veure aquí en aquesta escola. Quan vaig arribar vaig veure que tenien aquest recurs i va ser quan ho vaig començar a conèixer. En realitat abans no en sabia gaire, d'això. A vegades és com si l'haguessis d'utilitzar però se li dona aquest nom. Sí, exacte.

Però aquí va ser on ho vaig començar a conèixer. Després sí que sé que hi ha formacions i coses per poder-ne aprendre més, però jo ho vaig conèixer aquí, sí.

Orador 1: Llavors quan les vas conèixer ja és el mateix. I si has realitzat alguna formació específica sobre peces soltes?

Orador 2: No, de moment no l'he fet. Sí que m'agradaria fer-ho, tinc un llibre a casa de fet que me'l vaig demanar per un Sant Jordi, però ara no me l'he pogut començar, però és d'aquest de les peces soltes. Sí, són dues noies que...

Orador 1: Sí, que es diu El juego infinito.

Orador 2: Sí, recordo que posava peces soltes i llavors hi ha un subtítol. I el tinc a casa perquè crec que està súper ben explicat i a més explica una mica la teoria, perquè això té com una teoria al darrere, que realment...

Orador 1: Sí, de l'any 1992.

Orador 2: Sí, que té com un estudi, que realment té uns beneficis i tal, i llavors, bueno, formació no, però tinc aquest llibre a casa que en algun moment doncs me'l llegiré, però ho tinc al cap, és interessant. Seria interessant fer-me alguna, la veritat és que sí.

Orador 1: I si utilitzes aquest recurs de la teva aula, què et va portar una mica a implementar-lo, a part que s'utilitzés?

Orador 2: Ah, bueno, doncs...

Orador 1: Seria com per què l'utilitzes, bàsicament. Com per què el tens.

Orador 2: Vale, doncs el faig servir a vegades per complementar altres jocs, o sigui, per exemple, a vegades posem els animals i per complementar, posem els nins o les nenes per complementar i que puguin crear doncs això, que si una granja, que si inventar-se personatges de la granja, o sigui, com per complementar altres coses i a vegades l'hem posat, o sigui, l'hem posat sol amb alguna cosa en concret, o per exemple, quan va fer vosaltres el projecte de les famílies, o amb un altre, per crear determinats personatges, o per, sí, alguna cosa que s'ha treballat, doncs per plasmar-ho en el format, sí, d'una altra forma, sí, doncs fer-ho però a través de les peces i que, sí, és una manera de representar coses, no?, de representar coses mentals, sí.

Orador 1: I com a mestre, quins beneficis consideres que té l'ús de peces soltes en aquesta etapa?

Orador 2: Bé, una mica és el que he dit, que jo crec que és un material que al ser tan obert i això, i no estructurat, donar la possibilitat que els infants hagin de tirar molt de la imaginació i de crear coses perquè no, enlloc està escrit per què funciona cada peça, ni on s'ha de posar. Llavors els nens jo crec que, doncs això, es senten lliures de manipular i col·locar com volen i realment, o sigui, que funciona, sí que és veritat que potser això surt més endavant.

Bueno, no funciona amb tots els nens i nenes, és veritat que hi ha nens i nenes que és un material que pel que sigui no els hi donen atenció, no sé si perquè, bueno, doncs això, a casa sempre hi ha un joc molt més estructurat i unes determinades joguines que tenen sempre aquesta finalitat i els costa molt poder obrir la ment i poder crear coses amb això i sí que es veu que hi ha nens i nenes que no que no els acaba de funcionar aquest material, això és veritat, però bueno.

Com a benefici és això, que té moltes possibilitats, també crec que és una cosa que s'ha de treballar, com tot, o sigui que al principi sí, com que s'ha d'entrenar, jo crec que sí, que s'ha d'anar provant i posant-hi, perquè a poc a poc potser al principi no li fan cas o si tu t'hi poses amb ells, també, al principi com fent alguna idea, no guiant el que han de fer, sinó tu al costat en paral·lel crees alguna cosa i ahir ho deixo, o fas aquesta cosa de preparar-lo quan entren a l'aula, per exemple, deixar ja preparades coses, com crear petites creacions per fer la provocació, jo crec que així sí, i poder al principi com altres coses, al principi també t'has de posar a jugar el tema del joc simbòlic, hi ha nens i nenes que tampoc s'acostarien mai a fer de, ara preparem menjar a la nina i tal, hi ha nens que tu ja has de posar-s'ho a

totes les col·laboracions també, jo crec que aquest joc també, al principi poder tal no funciona, però m'agrada posar-ho i fer exemples o models, perquè es poden enganxar, jo crec que sí.

Orador 1: I creus que l'ús de les peces soltes ha augmentat els últims anys o fa temps que s'utilitza? Per això que t'he dit que potser s'utilitzava sense dir-li peces soltes exactament...

Orador 2: Ja.

Orador 1: O si creus que és així? Perquè també un dels meus objectius és veure si neix una mica la moda. O no.

Orador 2: Home, hi ha una mica de moda com en moltes coses, sí que crec que està una mica de moda l'ús de les peces soltes. Potser sí que hi ha un augment d'això en certes escoles de fer servir aquest tipus de material. Sí, sí que veig que està més de moda.

Potser abans aquí ja ho feia servir d'altres maneres, ara clar, hi ha uns materials que venen fets d'aquesta empresa que es deia Grapat i altres que hi ha. Potser abans hi havia gent que ja tenia aquesta manera de fer i amb pals, pedres i altres coses de la natura doncs potser ja ho estaven fent. Però no era la cosa ara ja més comercial, que també és comercial.

Amb les peces fetes, amb els nins, no sé què. Vull dir que potser abans ja es feia d'alguna manera, però sí que ara veig que ha augmentat més.

Orador 1: Perquè és com que en realitat les peces soltes pot ser qualsevol cosa, però ara quan dius peces soltes només et ve el nin, l'anella i la moneda aquella.

Orador 2: Però en el llibre aquest, que no me l'he llegit, però és veritat que vaig començar a llegir quatre pàgines que hi ha un munt d'imatges però peces soltes és tot. És qualsevol cosa que el nen recull de la muntanya, i a l'hora de crear alguna cosa per qualsevol cosa, o agafa una cosa de la cuina de casa i ho posa allí també. Això també és una peça solta, saps? Però ara és això, la peça solta és el nin de color, l'anella, la rodona, l'arbret i ja està.

Orador 1: Però bé, les rodes també poden ser peces soltes.

Orador 2: Sí, sí. I després hi ha això que aquí també es fan aquestes coses com de mandales, de crear a vegades mandales amb coses naturals i tal, de fer-hi com seriacions o aquesta creació de les mandales, que també va una mica per aquí, jo crec, de peces soltes, també és una cosa que aquí també es fa.

Orador 1: Com que no estan estructurades, tenen un munt de possibilitats. Sí. Com farem un munt de coses.

Orador 2: Sí, i això també ho fan aquí a l'escola.

Orador 1: Val, doncs no sé si tens alguna cosa més que vulguis destacar.

Orador 2: Bé, ja està.

Orador 1: Moltes gràcies.

Entrevista a la mestra 6:

Orador 1: I llavors m'agradaria saber una mica quina és la teva visió sobre el joc, com l'enfoques, o com creus que ha de ser el joc a l'etapa infantil.

Orador 2: Bé, doncs penso que el joc és fonamental per al desenvolupament dels nens i nenes, no?, integral, vull dir, pots treballar d'una manera molt activa, molt activa, espontània, natural, que els nens els permetin explorar, descobrir, socialitzar, aprendre d'una manera lúdica i divertida. Llavors això és fonamental, no? I bé, referent al joc, vull dir, fa qüestió de dos mesos vaig trobar un llibre que està molt bé, que es diu: *Neuroeducación, solo se puede aprender aquello que se ama*, no? I és del Francisco Mora.

Orador 1: No l'he sentit, no, no.

Orador 2: Bé, però està molt bé perquè, bé, t'explica una mica, bé, ara que s'ha ficat molt de moda la neurociència i totes aquestes coses, doncs diu que el joc és un mecanisme innat que desperta la curiositat i ens fa sentir, i als nens els fa sentir plaer, no? I gràcies a aquest plaer els allibera la dopamina, no? Que és la, ai, com se diu ara?

Orador 1: Sí, com l'hormona, no? O així, sí.

Orador 2: Sí, l'hormona, doncs, i això reforça les connexions i això millora l'ematge de la informació. Per tant, clar, si tu, si el nen juga, doncs fa que tingui una memòria a llarg plaç, no? I repercuteix, doncs, al treball.

Orador 2: No sé si m'he explicat alguna manera.

Orador 1: Sí, sí, sí.

Orador 2: Bé, doncs està molt bé i reflecteix, doncs, tot el que és jugant. S'aprèn. S'aprèn més. D'una manera manipulativa, doncs el nen apren més. I una de les tasques és fomentar. I llavors, doncs, la pregunta era si m'agradaria, no?

Orador 1: Sí, com que quina és la teva visió

Orador 2: Doncs, que és molt important i que és com la base, no? Que sí, que és molt important, sí, sí, sí. I que l'etapa d'educació infantil és primordial. O sigui, els nens, és que, clar, abans les metodologies, no?, d'abans eren molt d'estar asseguts a la cadira, a la taula, fer la fitxa i, bé, i així, doncs, era com... Ara ja ha canviat això, no? Sí. Està canviant. És que abans... Abans, 5 minuts abans, no?, altres corrents educatives i pedagogies era així.

Orador 1: Sí, sí, sí.

Orador 2: I apreníem molt bé. Sí, sí, a través del joc i...

Orador 1: Sí, sí, a través del joc, clar. I llavors, això, quins tipus de materials utilitzes o t'agrada utilitzar o quins utilitzeu a l'aula?

Orador 2: Sí, bé, doncs, a la nostra aula tenim, doncs, diferents tipus de materials, doncs, lúdics, no? Doncs, joguines, bé, construccions, fússels... Bé, també tenim materials manipulatius, com peces de fusta. Ara, realment, amb les peces de fusta és amb què més juguem. Bé, doncs, després hi ha materials artístics, les pastelines, les pintures, els jocs de taula, els jocs cooperatius, els recursos digitals, però no els utilitzem gaire, simplement per visualitzar alguna cosa.

Orador 1: Una imatge o coses així, no?

Orador 2: Sí, sí. I, bé, jocs que puguin manipular i fer-los, bé, no ho sé, és que no ho sé... Sí, bé, així, com manipulables, no? A mi m'encanten els materials manipulatius, els que fomenten l'aprenentatge actiu, l'autonomia... Que puguin desenvolupar aquesta creativitat i la seva imaginació, no?

Orador 1: Que puguin fer, que sí, que puguin fer ells.

Orador 2: Sí, que puguin utilitzar ells, exacte. Com que no es quedi en un segon pla, mirant només el que diu... Sí, sí, sí, que estiguin, bé... Bé, doncs que ara... Sí, no, que... Bé, sí, sí, sí, sí. Bé, sí, sí, això.

Orador 1: I llavors, clar, com a mestre, tu consideres que és important incloure o proposar el joc no estructurat a les hores d'infantil?

Orador 2: Sí, molt. Perquè el joc no estructurat, doncs, és el que es feia abans, no? Permet explorar la seva creativitat i la seva imaginació de manera lliure, que no hi hagi regles, que no hi hagi restriccions. I també es permet desenvolupar les habilitats socials i emocionals de manera natural, sempre amb el suport de la mestra, no? O sigui, que estigui per allà i... O sigui, la nostra tasca també és molt fonamental, no?, d'observar que no hi hagi cap conflicte i de com podem millorar aquest conflicte.

I també... pot ajudar, o sigui, pot ajudar el joc no estructurat a millorar les seves habilitats motores, cognitives... Fomentar la col·laboració entre els nens, doncs, si han de fer algun repte o alguna cosa, doncs també hi ha com una cohesió, una... cooperació, no?, entre ells, per treballar junts i crear, doncs, també les seves pròpies regles i desenvolupar... Bé, aquí... N'hi ha. Bé... Ai, que... És una manera divertida, no?, que explorin molt...

Orador 1: Sí, si havies sentit a parlar sobre el recurs de les peces soltes. Això, si has sentit a parlar sobre el recurs de les peces soltes.

Orador 2: Sí, a l'escola les utilitzem bastant. Perquè els nens i nenes, doncs, poden utilitzar les peces soltes per jugar de forma lliure, no?, com ho he dit abans, d'imaginativa i creant escenaris de diferents situacions. Les fem servir bastant. Bé, és que... Bé, les podem... Podem treballar d'una manera molt globalitzada, no? Depèn dels reptes que els proporcionem. Doncs, treballar la motricitat fina... Fem molt treball, també, de matemàtiques, per seguir diferents criteris, ritmes, colors... També per crear històries, per el vocabulari, no?, doncs...

Orador 1: Sí, com de característiques del tipus de matèria.

Orador 2: Sí, bé, clar, classificar, per un munt de coses, no? Llavors, bé, doncs, treballem diferents aspectes de manera globalitzada. I... I la veritat és que sí, fem servir bastant el dia a dia. I quan... La construcció.

Orador 1: Bé, i quan les vas conèixer, més o menys? És a dir, si les vas conèixer a l'escola on estàs o...?

Orador 2: Sí, sí. Sí, el que passa és que, bé, és el que dèiem... Això tot està inventat, m'entens? Vull dir, se diuen peces soltes, però fa molts anys que existeixen les peces soltes, no? O sigui, per exemple, quan jo estava treballant a l'escola Bressol, feiem servir la panera dels tresors.

Orador 1: Clar, que al final... Era, doncs, com similar, no?

Orador 2: Era, doncs, la fusta, els diferents tactes, les diferents formes, ritmes... I els nens ja experimentaven i manipulaven tot això. Vull dir que això fa molts anys. El que passa és que ara, amb les metodologies actives, ha tornat al centre, no?

Orador 1: Sí, això era un dels meus objectius que m'havia plantejat jo. Si ja s'utilitza i ara se li ha posat com...

Orador 2: No, ha fet una mica de boom.

Orador 1: Bé, hi ha una pregunta que va sobre això. O si ja s'utilitza i encara que no l'hi diguessin així, no?

Orador 2: Sí, sí, clar. El que passa és que, bé, ara, és el que he dit, mitjançant... Però clar, hi havia moltes corrents abans. I és una pregunta que... Hi havia moltes corrents abans. Montessori, per exemple, no? Montessori feia servir tots els materials que hi havia per casa.

Orador 1: Sí, clar.

Orador 2: I a partir d'aquí, doncs, el nen, mitjançant la vida pràctica, no? Feia fer servir tot tipus de material. Sí, sí, sí. Després, bueno, hi havia Reggio Emilia, també, no? I hi havia Waldorf, no?

Orador 1: Sí, Waldorf.

Orador 2: I treballant amb fusta i tot això. Vull dir que totes aquestes coses sí que és cert que... Bé, que no és una cosa nova, no? Bueno, és que de fet... El que passa és que sí que és cert que s'han tornat a reviuir això. Mitjançant, doncs, les metodologies, els racons, els espais... Els ambients, no? Depèn de la metodologia de l'escola, però sí, sí.

Orador 1: És que he fet la teoria original, la que va escriure és del 1972.

Orador 2: Sí, sí, sí. És el Nicolson, no?

Orador 1: Sí, Simon Nicholson.

Orador 2: Exacte. Sí, sí. Sí, que ja fa anys que aquest senyor... Bueno, després t'ho diré, perquè... Bueno, jo no he fet formació.

Orador 1: Sí, si ja has realitzat alguna formació específica sobre les peces soltes.

Orador 2: Sí, mira, bueno, no he realitzat cap formació. Realment, jo soc una persona molt autodidàtica, i clar, llavors, quan dic, ostres, això com més fa, no? Llavors, doncs, bueno, sí que saps que tinc aquest llibre: Introducció a les Peces Soltes. A las Piezas Sueltas, que són en castellà, no?

Orador 1: Sí. De la Priscila Vela i la Mercedes Herrán. Jo m'he llegit el del Juego Infinito de Crear. Aquest, també. Sí. Esque n'hi ha 3.

Orador 1: Sí, sí, és que aquestes han fet un munt de llibres...

Orador 2: Bueno. Però més que res, aquest llibre està molt bé, eh? Bueno, espera't, que el tinc aquí. És bastant interessant perquè proporciona propostes, i sobretot també perquè moltes vegades ens trobem a les escoles que diem, bueno, clar, si tu ho compres en una botiga, és que et surt realment molt car, no?

Orador 1: Sí, sí, són caríssimes.

Orador 2: Aquestes coses són... Però quines coses compro i com ho faig? I, saps? I aquí et proporciona moltes idees de què pots dir per a l'aula i de quins materials comprar, no? Que no et costin molts diners, però que realment estiguin bé i no es facin mal, evidentment, homologats per això, però que siguin més...

Orador 1: Sí, sí, està molt bé.

Orador 2: Però no cal comprar, eh? Perquè també hi ha materials naturals i coses d'aquestes, no? Però dius, ostres, ara va allà el bosc, i què busco, el bosc, no? Què és el que agafo? Llavors, ja t'he dit, et dona materials i coses.

Orador 1: Com que la gent se pensa que l'espècie solter és només l'anella, la moneda aquesta i el ninotet. I que les peces soltes poden ser...

Orador 2: No, no, no, és que, bueno... A veure, és que això ho hem fet sempre a infantil. No és una cosa nova, perquè, a veure, per exemple, quan ve la tardor, els nens porten castanyes o porten les fulles que cauen dels arbres, sí. Tot el que trobes en un bosc, les pinyes i tot, i llavors fas un treball, no? Sí. Clar, a l'hivern, doncs, bé, a l'hivern no hi ha gràcia.

Orador 1: Costa, no?

Orador 2: Costa, sí. A l'hivern, per exemple, però...

Orador 1: I a l'estiu també, jo què sé, petxines, coses així.

Orador 2: Clar, sempre ho han portat. El que passa és que sí que és cert que no ho manipulaven tant com ara, no? Que dius, bueno, doncs, jo què sé, vull que faci un grafisme, però doncs agafo les castanyes i que fico les castanyes i així treballes la motricitat fina, no? Doncs això és la manera de manipular, no? Sí, sí, sí. Però, bueno, doncs està bé, i realment llegeixo articles i coses. Sí que faig algun curset, però ara amb els nens no m'agrada perquè...

Orador 1: Això m'ho han dit totes, t'ho prometo.

Orador 2: Sí, no?

Orador 1: T'ho prometo que m'ho han dit totes, sí, sí.

Orador 2: Sí, és veritat, amb els nens no pots fer... Sí que en faig algun online, però bueno, no gaire, és la veritat. És més... m'encantaria fer-ne, però ja t'he dit que no. No hi ha més hores al dia, és complicat.

Orador 1: Llavors, bueno, si utilitzes el recurs de l'aula, que bueno, ja m'has dit que sí, i...

Orador 2: Sí. Sí, sí, perquè nosaltres fem la metodologia de l'aula de racons. Sí. Llavors, doncs, clar, mentre pots estar per tots, no? Mm-hm. I veus que, bueno, ho fem servir moltíssim perquè els nens, doncs, explorin, juguin, experimenten i com que, bueno, i aprenguin d'una forma autònoma, que són els racons, no?, que puguin saber on estan les coses, tenim organitzada l'aula amb diferents... Bueno, t'ordenen a dins. Després tens la sorra en un lloc, la peça aquesta de l'altre racó a l'altra banda. I ja està. I classifiquem el lloc amb cada cosa, que també és un...el recollir també és classificar el lloc.

Orador 1: Sí, sí, sí. La veritat és que sí. I, bueno, sí. Què em va portar a implementar-lo?

Orador 2: Doncs, bàsicament per això, perquè la metodologia deles peces soltes. Clar, ai, fer peces soltes, diguéssim a l'aula. És la manera en la qual tu pots observar i pots veure tantes coses.

O sigui, pots veure com parlen, com s'expressen, com tracten l'altre company. Com veuen, mitjançant el repte que tu li proposes, si veus com, per exemple, si és motricitat fina, no? Si agafa bé la pinça, si li costa, si no li costa... Hi ha tantes coses a observar i veure que és superimportant, no? I la nostra feina és estar allà donant-los suport, si no se'n surten, però bàsicament l'observar, veure. I això, la veritat és que és una font d'informació increïble.

Orador 1: Sí, sí, sí.

Orador 2: Saps? D'una manera... indirecta, no? Sí. I que tu estàs allà i... I observes com en un segon pla, sense... Sí, sí. Clar, evidentment, hi ha conflictes, això sempre. I tot això estàs tu i intervens, no? Però és que és superxulo. A mi m'agrada molt perquè pots veure fins i tot anècdotes super...

Orador 1: Sí, sí, sí.

Orador 2: Superxules i que et deixen riure i que... Saps? I doncs, ja t'he dit. I clar, hi ha un... Bueno, un referent de psicomotricitat que es diu Ocuturier.

Orador 1: Sí, m'ha sonat, però...

Orador 2: També era com una mica la psicomotricitat experimental, no? La figura de l'educador era observar, i mentre els nens interactuaven amb el material que els proposaven, no? Sí. Fent una mica d'hipòtesi amb el material. I, per exemple, he fet algunes activitats, no totes, perquè a la psicomotricitat també has de fer altres coses, no? Però aquesta metodologia estava molt bé perquè tu fiqués, jo què sé, agafàvem caps de sabates, no? I els deia, vinga, porteu caps de sabates, no?

I llavors els deixàvem tirant totes les capsas de sabates al mig de la sala de psico, i llavors ells s'hi muntaven cases, o fent una torre i volien fer la torre més alta, no? I era molt xulo perquè veies com els nens s'hi motivaven, vinga, va, la fem més alta, i després competien, no? I això és superxulo de veure. També hi havia conflictes, o sigui...

Orador 1: No, clar, això no tot arreu, però...

Orador 2: Perquè, clar, tu m'ho has pres i tinc més jo que tu, però bueno, això ja és... Tu m'ho has tirat i l'altre m'ho ha pres, no sé què... Sí, bueno, n'havíem de demanar més, eh? Però bueno, ja n'hi havia moltes. O també vam fer amb diaris, no? I què podem fer amb aquest material, no? Llavors ells inventaven històries, fins i tot es disfressaven, es tapaven... Bueno, era superxulo, i després amb... Bueno, amb coses reciclables, també. Amb els papers de vàter, el rotllo de paper de vàter.

Orador 1: Sí, que donen molt de sí.

Orador 2: També feien... Feien sèries, bueno, al terra i tot això. Feien un munt de coses superxules. I que és superxulo el joc veure'l i observar-lo, no? Sí.

Orador 1: Sí, sí. Llavors això, quins beneficis consideres que té l'ús de peces soltes? Què creus?

Orador 2: Bueno, més o menys, ja t'ho he dit una mica, no? Bueno, la creativitat, no? I la imaginació, sobretot, perquè això sembla que s'estigui perdent. Sí o no?

Orador 1: Sí, sí, sí.

Orador 2: Llavors, mitjançant això, és que amb una capsa de cartró, això sempre s'ha dit, no? Sí. Amb una capsa de cartró pots fer... Pots fer moltes coses. Els nens poden fer de tot, no? Més que amb una joguina que parli i que balli. La imaginació, després, desenvolupar la destresa manipulativa, no? La destresa de coordinació oculomanual, no? Després, que pots fer tantes coses, t'he dit, no? Desenvolupament integral de l'infant. També la resolució de problemes, no? Els reptes que tu els proposes... Nosaltres, per Sant Jordi, vam fer diferents racons i un dels racons era construir un castell. Llavors, clar, ells intentaven... Bueno, ojo aquí, que es pot veure la frustració dels nens.

Orador 1: També, també, també.

Orador 2: I sobretot, també, és superimportant, els aprenentatges de matemàtics que puguis fer. O físics, no? Si rodolen, si no rodolen... Per exemple, hi ha un... És molt vella, és un projecte molt vell que va fer l'ensenyament... Bueno, no sé si era l'ensenyament, però es diu Ciència 3-6. N'has sentit a parlar?

Orador 1: No ho sé, jo he anat d'excursió al Lab 0-6. No sé si és el mateix. Que està allà a Manresa?

Orador 2: No sé si és el mateix, però potser té alguna cosa a veure. La Ciència 3-6 és un projecte que vam fer des del Departament d'Educació i d'Ensenyament. Sí. Fa molts anys, ja. No et sé dir, però jo quan vaig arribar al col·le el feien servir. I està molt bé perquè pots treballar diferents conceptes, tant matemàtics com físics.

I mira què et dic, que sigui com... No ho sé, però com un STEAM d'ara, que ho puguis fer. Per exemple, les rampes per rodolar, coses manipulatives de tota la vida, que són peces soltes, i també pots fer servir les rosques per enroscar els cargols, desenroscar... Series amb diferents pinces de la roba, de diferents colors... Aquest material proporciona un munt de coses d'experimentació. És que l'experimentació també forma part de la física, matemàtica i tot això, que també ho fem. I aquest Ciència 3-6 està molt bé i el fem servir, la veritat, perquè és molt material creat que és un recurs més que tenim a l'aula. Ho fem servir bastant. També el joc simbòlic. Aquí pots treballar la comunicació, el vocabulari, pots treballar la cooperació, la comunicació entre d'iguals i la cooperació. Les relacions també són importants i les emocions. Aquí també en tenim nosaltres. És molt curiós veure tot el que es crea allà.

Les peces soltes també estan dintre del mínim. Sí, també. Tu crees l'escenari i després ells ja fan les seves pel·lícules.

Orador 1: Sí, sí. Dona molt de sí.

Orador 2: Sí, sí. És cert que no pots estar tot el dia fent peces soltes però sí que dona molt de sí. Sobretot si expliques conceptes o si prepares una activitat després sí que ho podem portar a les peces soltes i al joc.

Orador 1: Tu veus que ha funcionat a la majoria de grups o veus que hi ha nens que a vegades no els funciona?

Orador 2: Sí, normalment sí. De vegades depèn d'algun nen o nena però pot necessitar més supervisió o suport. Hi ha nens que ho tiren tot depenent de si hi ha nens amb dificultats en coordinació o concentració.

Aquí ve la nostra tasca que és observar, facilitar, donar-los el suport i ajudar-los a intervenir si hi ha conflictes. La veritat és que el nen dintre del joc està feliç. La cosa està després de posar els hàbits i recollir que a alguns els costa una mica.

Això ja és part del dia a dia. A casa també. A casa també ens costa ordenar. Però sí que m'ha funcionat.

Orador 1: Si creus que les peces soltes han augmentat els últims anys o ja fa anys que s'utilitzen?

Orador 2: Una altra cosa que et volia dir sobre si ha funcionat o no dintre de les peces soltes és que també és un recurs universal. Ho pots fer servir amb tot tipus de nens, les peces soltes.

És un recurs que no es diu així, és un recurs universal en el qual pot jugar tots els nens a la seva manera. Això està molt bé perquè ajuda a entendre altres situacions que passen nens i nenes. Sobretot també nens i nenes que tenen una situació familiar a casa, una motxilla, també ens ajuden a veure-ho. Com estan, en quina situació emocional s'hi troben... Això també t'ho volia dir. Això ja ho saps.

Orador 1: Està guai saber-ho.

Orador 2: Sí, sí. Com que vaig fer les oposicions molt recentment, la llei del decret no sé que hi havia això. Llavors, referent al que dèiem, no, de si ha augmentat els últims anys i tot això, ja t'ho he dit, no? Que sembla que sí que ha augmentat els últims anys, especialment a l'augment de la importància de les metodologies actives.

I de l'aprenentatge basat en la pràctica. Però s'ha de dir que fa anys que s'utilitza l'ús de les peces soltes, ja, en diverses pedagogies i corrents educatives, no? Que ja t'ho he explicat, no?

Orador 1: Sí.

Orador 2: La panera dels tresors l'hem fet servir. Sí. Hem fet servir un munt de material que ens porta el nen a l'aula, que el manipulem. Potser ara és molt més manipulatiu, també. Mm-hm. Molt més sensorial, també. Sí. O que li dóna més importància el que es pot fer amb això. Perquè abans potser s'hi posava, s'utilitzava, però no es posava tant el focus, potser, en les possibilitats del material, com a tal. No?

Orador 1: Clar. Sí.

Orador 2: Potser el material en si passa bé a... O sigui, això és el que tinc i com t'he pogut ensenyar, no? Per exemple, la... Ara també són més atractives, no? Hi ha molt color. Abans era una cosa vella que tenies. Era com jugar amb el que te sobrava, no? Sí.

Jo jugava amb això, no? I ara, doncs, no. Ara hi ha les peces soltes, no? O els materials més atractius, no? Per als nens. Però jo penso que tota la vida s'ha fet servir això, no?

Orador 1: I, bueno, doncs ja està. No sé si hi ha alguna cosa que em vulguis dir, que diguis això. Crec que és important.

Orador 2: O més o menys ja... És que penso que està molt bé treballar les peces soltes. Els elements que els proporciona el dia a dia, no? I sobretot que als nens els interessi i els senti curiositat a l'hora de fer-ho. Ells a l'escola s'ho passen superbé, no? I també amb el... Jo què sé, hi ha nens, per exemple, no? És el que t'he dit abans, amb el tema d'idioma. Ara, últimament, no? Bueno, fa anys, no? Perquè, clar, la simbologia que pugui tenir una cosa o una altra, no? Els nens s'entenen, saps? Sí, és com que no utilitzar...

Orador 1: Abans utilitzàvem més els materials tipus fitxes i no és tan com universal, potser.

Orador 2: Feia com més de barrera. Digo, no, la metodologia manipulativa el que fa és que el nen aprengui a sortir d'una cosa. Després, sí que jo penso que també és important plasmar-ho al paper.

Orador 1: No, sí, sí.

Orador 2: Perquè, bueno, la grafia també és important, no? No per... sinó per la motricitat fina i totes aquestes coses. Però sí que és que la lògica i totes aquestes coses que tu els hi plasmes de manera manipulativa, també va bé. Queden més, no? No fer aquell totxot, eh?

Orador 1: No, que sembla veure quin trimestre tenia els fitxes menys i l'àlbum més gran i després... Bueno, jo penso que això no. Que això és massa.

Orador 2: Clar, jo quan vaig arribar al col·le sí que és cert que els nens jugaven i tot això però, bueno, només era quan tocava racons, saps? I, clar, els nens eren, vinga, a assentar-se, fent la fitxa, el pintem, el pintar, fer la pastilla... No, tu ets l'últim de la línia. I ara no, ara en diferents espais de l'obra el nen va fer i la realització és fonamental. Però, bueno, jo penso que ara amb això jo la veritat és que treballa a gust.

Orador 1: Sí, sí, sí. Això m'ho han dit molt, també, eh? Sí. Que dona per arribar a més perquè abans semblava com que si no feies tants fitxes als pares els donava la sensació que no feies res al col·le, no?

Orador 2: Sí, jo personalment ara com a mare penso que és millor així. Jo, clar... Bueno, no és el cas ni de la meua filla ni del meu fill, eh? Que han vingut amb totxot però sí que... Clar, jo ara penso, no? Quan venen amb... amb la grafia del número 1 feta 50 vegades, no?

Orador 1: Sí, allò que té la línia de puntets...

Orador 2: Això mateix...com a mare, no? Mare, molt bé, fillet, però què, no? Ara, en canvi, penso, eh? No ho sé, això és molt personal. Però si em ve una foto que han fet alguna activitat o miro el blog i veig l'activitat i com ha... i com ha sorgit el procés final d'un projecte, no? És xulo, això, veure-ho. M'agrada més que no pas veure que ha fet el número 1 correctament.

Orador 1: Sí, sí, sí.

Orador 2: Sí, sí, sí, no? Perquè al final ja sorgeix d'ells mateixos utilitzar aquests aprenentatges amb altres coses que no és només dir-li posa-lo. I també t'ho diré, eh? Perquè el nen pugui explicar a casa, no? Sí que està molt bé. Jo m'agrada més el recull de fotos, d'experiències, no? Perquè el nen es veu reflectit i diu, ostres, mira. Però també fer la fitxa, no? Entre cometes. O sigui, que faci la fitxa està bé perquè el nen se'n recordi de l'activitat que va fer abans manipulativament, no? Sí. I bueno, explicar-ho al pare i a la mare també penso que també és un moment que se'n recordi de fer aquella activitat.

Orador 1: Com un producte final, no?

Orador 2: Que es pugui emportar. Sí, sí, perquè acabi de sortir ell.

Hi ha molts nens, també t'he dit, que són molt bons en la manipulació i en la lògica mitjançant el joc que tu els puguis proporcionar perquè a vegades juguem amb ells, no? Sobretot per explicar conceptes i coses d'aquestes. Però hi ha nens que, un cop tu vols que ho plasmi a la fitxa, no ho saben fer. És que vull dir, és una cosa com la connexió. No ho saben fer perquè no... Bueno, tampoc... Estic parlant d'I3, eh? Són més grans, no? Però és veritat, doncs els costa més o no ho saben o necessiten ajuda perquè ho puguin veure. I ho veuen manipulativament però a l'hora de plasmar-ho, no. Llavors, no són molts però a alguns sí que els veus alguna dificultat.

Orador 1: Sí, hi ha molts que els hi costa i hi havia un nen que només volia jugar amb els trens i els animals. I ja està. I no hi havia més enllà.

Orador 2: Però això, hi ha d'haver una mica de tot, perquè... Sí, sí, no, no, aquí ja podríem parlar de les... de les... com se diu això? De les intel·ligències múltiples, no? Però bueno, això sembla que ha quedat com una mica... bueno, va bé.

Orador 1: Clar, clar, doncs ja està. Moltes gràcies!

Entrevista a la mestra 7:

Orador 1: I llavors m'agradaria saber quina és la teua visió sobre el joc o com creus que ha de ser el joc a l'etapa d'infantil.

Orador 2: Per mi és com un dels pilars, el joc, i el joc lliure. És com... Crec que és on es poden treballar moltes coses i, de fet, el meu treball de grau de la carrera infantil va ser sobre el joc lliure. I aleshores vaig estar investigant molt sobre el tema. O sigui, per mi és com... És el que s'ha de fer a infantil, jugar. I està molt... I, a més, que els nens ho facin de manera lliure, no? L'adult hi intervé per reconduir, no?, i per donar eines, sobretot, socials... Saps, les coses que normalment... Com estem molt... A les altres escoles estàs com... Has de fer això, això i això, i llavors t'oblides que és el més important, no? Les

petites coses, el... La part social, rentar-se la... Bé, amb les petites coses... Tot el que envolta ser part de la societat. Això mateix. Per mi és com un pilar del que s'ha de fer a l'escola.

O sigui, si juguéssim sol, només juguéssim, ja estaríem. De fet, és com una forma de conèixer tot el que...

Orador 1 I a la teva aula, quins tipus de materials utilitzes? Què t'agrada més utilitzar?

Orador 2: Després, si vols, ens podem anar a veure, però ja tot és material natural i inacabat. Per nosaltres és molt important que no estigui acabat del tot.

Tenim algunes coses acabades, com les nines, però, si t'hi fixes, tampoc tenen expressió. Només tenen els ulls i una punteta per... per la boca, perquè, si és una punteta, poden estar rient, poden estar plorant... Però la idea és que hi hagi no gaire material, perquè, quan menys hi ha, més... Més.

Orador 1: Sí, més la imaginació.

Orador 2: I llavors, inacabat. O sigui, hi ha troncs, pines... Hi ha alguns animalets que estan fets en punt de mitja, i molts estan molt poc... Estan de tants anys, ja no tenen forma, i pot ser un gat, però pot ser també un hipopòtam. Depèn de l'infant que l'agafi.

Orador 1: Sí, sí.

I llavors... És una mica lligat amb això.

Orador 1: Consideres que és important incloure o proposar el joc no estructurat a l'aula i una mica per què?

Orador 2: Doncs per això que et deia abans. La idea és que... De fet, és com la vida mateixa. El joc que fan els nens és com portar tot el que els ha passat durant el dia, i és com una possibilitat de transformar, perquè el que fan és imitar. I aleshores, si l'adult està molt atent, pot intervenir de manera molt subtil i pot ajudar a donar eines per l'associar.

Un nen que li pren d'una joguina a una altre, doncs tu pots intervenir de manera subtil i dir-li... Ai, te l'ha demanat? I aleshores l'altre aprèn com a demanar-la. Com a formatat, no? Sí, així, com aquell que no fa res, però que passes per allà... I que en realitat fas més i és més efectiu que si fessis d'una altra. I tampoc des de la cosa moral, perquè també entenem que a aquesta edat els nens no... És difícil el tema moral.

Ho fan més per imitació de l'adult. I per mi és molt més important que el mestre o l'adult faci com tot un esforç de transformació i d'autoeducació, perquè és el que... Perquè és el referent. I és el que també imiten, perquè imiten com ets tu per dins.

Com el que fas per fora, però també el que ets per dins. I també capten el que hi ha al darrere. Per tant, a mi no em serveix dir demanar-li perdó, perquè tampoc porta enlloc.

Anem a veure com ho podem arreglar. Quina acció podem prendre per... Mira, unes manetes despistades i també sense donar un to de culpabilitat. Són aquestes mans que s'han despistat. Mira, les mans també serveixen per acariciar, per pintar, per netejar... I podem donar-li un altre... Un altre enfocament. Sí, si us cal. Mira, anem a netejar sense donar, perquè a vegades és també com... Ja ho veus, no? Depèn de l'edat del nen.

Orador 1: A vegades és com donar-li més importància a alguna cosa, que és com...

Orador 2: I al final després és pitjor, potser, perquè ells mateixos després és com que... Encara acaben tenint com una visió d'ells. Sí, perquè a vegades no són ni conscients. A més, el que busquen moltes vegades és com trobar-se a ells mateixos. Quan es xoca, el que passa és que s'estan trobant a ells mateixos. És com un bany d'atac. Em xoco amb l'altre i llavors acabo aquí jo.

Llavors com que et notes. Sí, és una mica això.

Orador 1: I llavors, si has sentit a parlar sobre el recurs de les peces soltes, que ja m'has dit una mica com a tal, el nom.

Orador 2: El nom no el coneixia.

Orador 1: És com una teoria que va fer un arquitecte i bàsicament li va posar un nom i va fer una teoria al voltant del que és el joc en material inespecífic. Que seria com jugar amb tot el que tu tens a l'entorn i com les possibilitats que tenen els infants d'aprendre del seu entorn a través del joc en materials clars.

Orador 2: Com de tot a la vida. Com quan no hi havia joguines, que d'una xapa fèiem això. Que qualsevol cosa es pot ser com una joguina.

Orador 1: I llavors, si tu utilitzes algun tipus de material similar i una mica per quin motiu?

Orador 2: Doncs sí, vull dir que està ple i és per això, perquè els nens puguin desenvolupar la seva imaginació. Fins i tot hi ha èpoques de l'any que traiem més joguines perquè les trobin a faltar i puguin com inventar. Per exemple, tenim com unes cintes fetes de ganxet que són com unes cordetes i amb aquestes cordes es fan una tira de coses.

Des d'ajuntar-les i fer-ne usos perquè sí o enganxar-les de cadira a cadira per fer una construcció o posar-se-les com un vestit, com aquí al cap, a la cintura. I això, o lligar un nen així de la maneta perquè si el jugues a portar-lo a passejar. Vull dir que dona molt de sí i pot ser moltes coses.

O quan els recollim, que fem uns cargolets i llavors tenen com la imatge dels cargolets. O si en fan dos i és com unes ulleres, que dona molt de sí. Té com moltes possibilitats infinites.

O una pinya, que amb nens de 4 anys té una pinya i és un telèfon, li passa a l'altre i passa a ser un gelat. I això és la gràcia. Cada objecte sota la visió d'un infant diferent. Són coses diferents. Sobretot hi ha una edat que és molt fàcil per ells. Dels 3 fins als 5 anys.

Tu els dius, anem a recollir castanyes i ens recullen totes les joguines recollint castanyes. L'important és tot això. És tot el que tenen a dins.

Orador 1: Sí, l'imaginari. Quins beneficis creus que pot tenir una mica... que ja m'has dit que és la imaginació? Si tu creus que hi ha alguns beneficis més en relació amb...

Orador 2: Principalment la imaginació i també la creativitat, suposo. I també la manera de pensar. Ajuda en aquest pensar més imaginatiu, més rodó, no tan estructurat. No és el mateix un nen que juga amb legos, que són peces que s'enganxen i que ha de ser una darrere l'altra, que unes instruccions, a un nen que està fent una estructura igual, però que l'està fent amb tot de peces que són de la natura i ha de construir. I clar, si tu creus que això després influeix en la manera de pensar, doncs no té res a veure. Algú que pensa quan ha anat i... Només pensa el que veu. I algú altre que pot anar afegint. I això és el futur de la humanitat.

S'ha de veure més enllà. I aquest pensar més rodó i més integratiu i amb possibilitats. Bueno, penso que això també és molt important.

Orador 1: Sí, sí. I si tens alguna cosa més que tu creguis que és important? Doncs ja està. Moltes gràcies a tu per atendre'm de veritat.

Annex III. Documentació del procés d'anàlisi de dades sistemàtic.

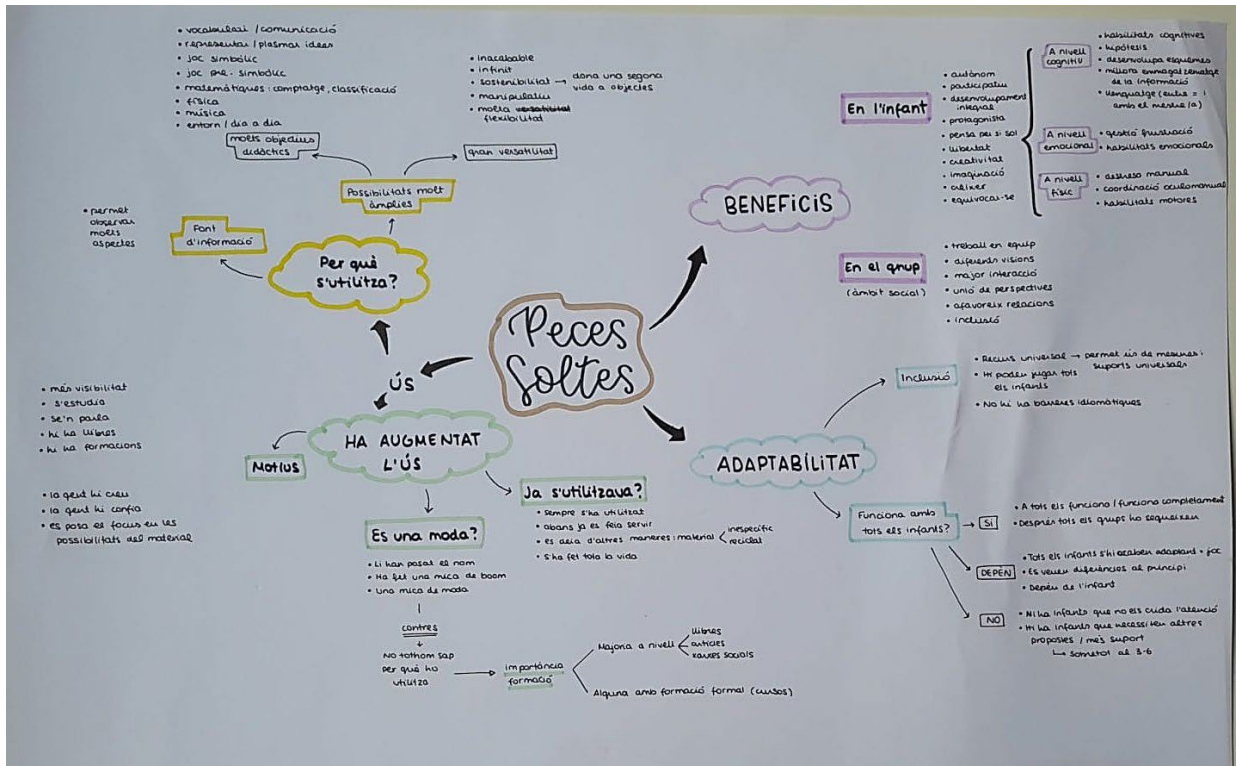


Figura 2. Mapa conceptual final anàlisi de dades



Figura 3. Codificació inicial beneficis

FORMACIÓ PROFESSORAT

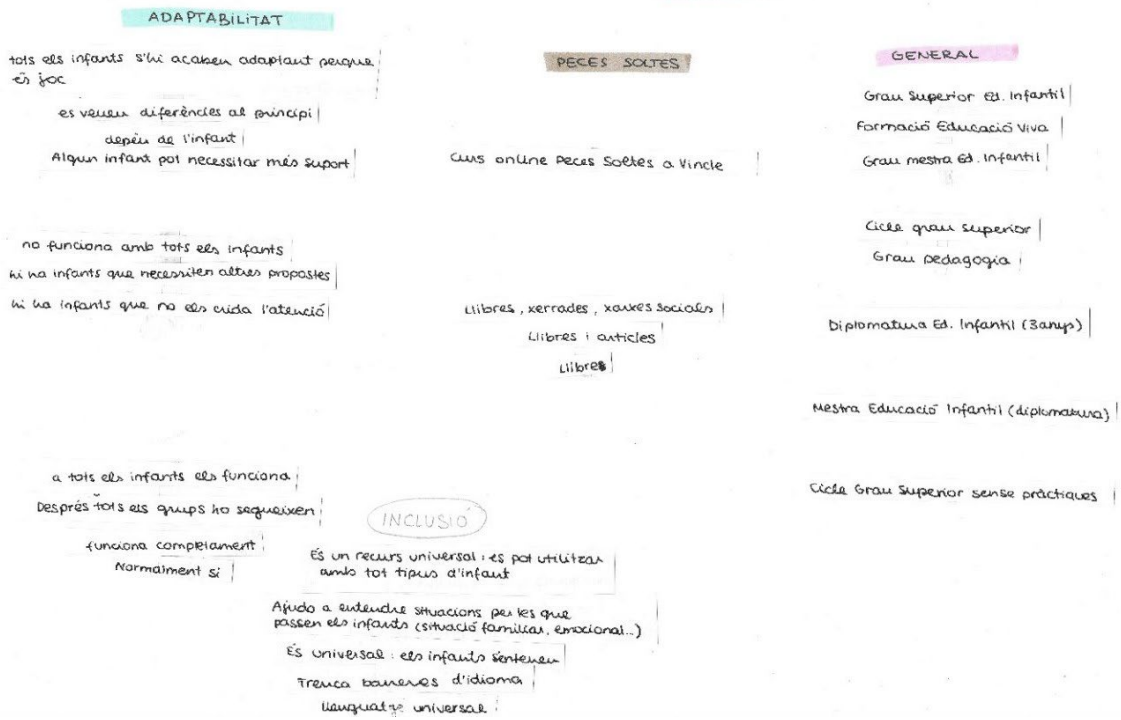


Figura 4. Codificació inicial adaptabilitat i formació.

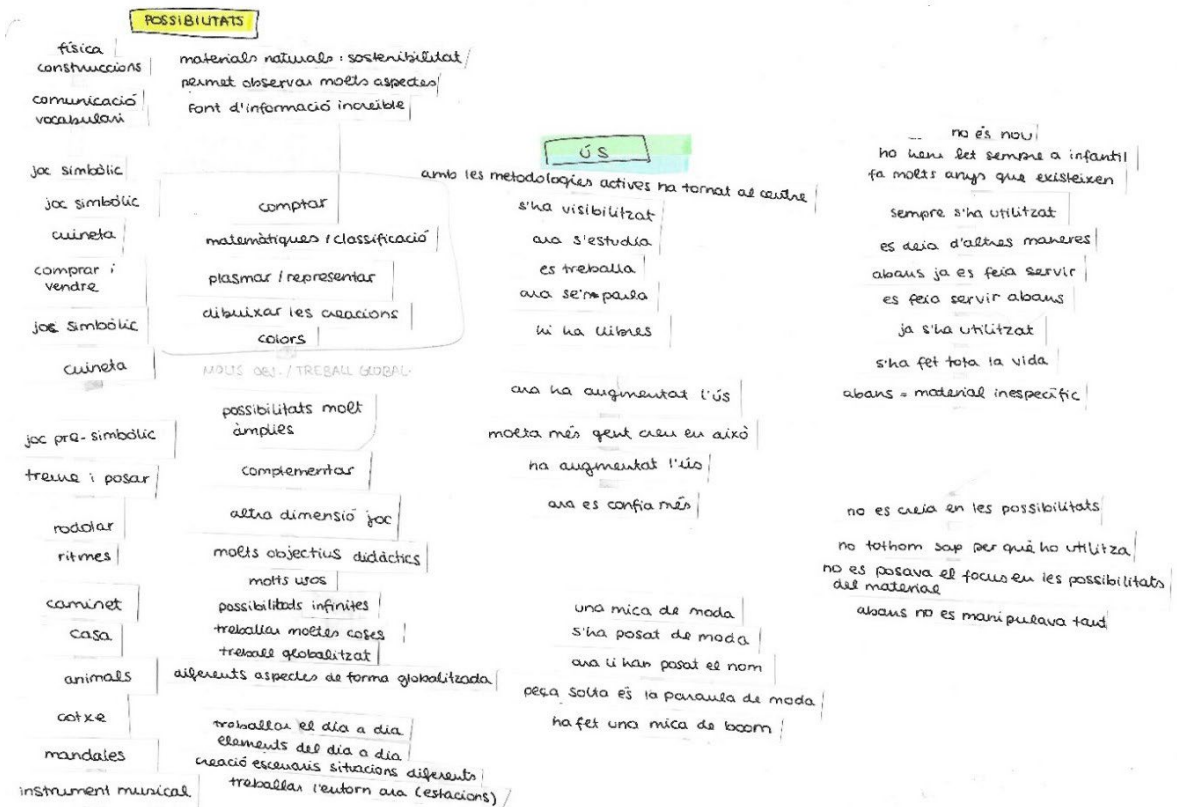


Figura 5. Codificació inicial possibilitats i ús.